د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت مرقوس زیرے

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی بیان

١ (١) دا د خُدائ پاک د زوئ د عیسیٰ مسیح د زیری شروع ده، (٢) لکه څنګه چې یشعیاه نبی لیکلی دی چې، ”ګوره، زۀ
خپل پیغمبر ستا نه وړاندې لیږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی. (٣) په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د مالِک
خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغۀ لارې نیغې کړئ.“ (۴) او دغه شان په بیابان کښې بپتسمه ورکوونکے یحییٰ راغے او دا بیان یې
کولو چې، ”توبه ګار شئ او بپتسمه واخلئ او ستاسو ګناهونه به معاف شی.“ (۵) او د یهودیه د ټول مُلک او د یروشلم
اوسېدونکی هغۀ له بهر راووتل، هغۀ هغوئ له د خپلو ګناهونو په اقرار کولو سره د اُردن د سیند په اوبو بپتسمه ورکړه. (۶) د
یحییٰ جامې د اوښ د وړی وې او د څرمنې پټئ یې د ملا نه تړلې وه او مُلخان او ځنګلی شات یې خوراک وو. (٧) هغۀ به دا
اِعلان کولو چې، ”زما نه پس به هغه څوک راځی چې زما نه ډېر زورَور دے. زۀ د دې جوګه هم نۀ یم چې ټیټ شم او د هغۀ د
پېزار تسمې پرانیزم. (٨) ما خو په اوبو ستاسو بپتسمه وکړه خو هغه به تاسو له په روحُ القُدس بپتسمه درکوی.“

د حضرت عیسیٰ بپتسمه او آزمېښت

(٩) هم په هغه ورځو کښې داسې وشول چې د ګلیل د ناصرت نه عیسیٰ راغلو او د اُردن د سیند په اوبو کښې یې د یحییٰ نه
بپتسمه واخسته. (١٠) څۀ وخت چې هغه د اوبو نه بهر راووتو نو هغۀ آسمانونه پرانستی ولیدل او روحُ القُدس د کونترې په شکل
کښې په هغۀ رانازل شو. (١١) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”تۀ زما محبوب زوئ یې، ستا نه زۀ راضی یم.“ (١٢) سمدستی
روحُ القُدس هغه بیابان ته په تلو مجبور کړو. (١٣) او هلته کښې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې د اِبلیس په لمسون کښې
وآزمائیلے شو. هغه د ځنګلی ځناورو سره وو او فرښتې د هغۀ په خِدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ د څلورو ماهیګرو رابلل

(١۴) نو هرکله چې یحییٰ ګرفتار شو نو عیسیٰ ګلیل ته راغلو او د خُدائ پاک د زیری بیان یې کولو چې، (١۵) ”وخت پوره شو، د
خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مینځ ته راغلې ده. توبه ګار شئ او په زیری ایمان راوړئ.“ (١۶) کله چې عیسیٰ د ګلیل دریاب په
غاړه ګرځېدو نو هغۀ دوه وروڼه ولیدل چې شمعون او د هغۀ ورور اندریاس وو. هغوئ په دریاب کښې جال اچولو ځکه چې
هغوئ ماهیګر وُو. (١٧) عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”ما پسې راځئ او زۀ به تاسو نه آدمګیر جوړ کړم.“ (١٨) او هغوئ
سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغۀ پسې روان شول. (١٩) کله چې عیسیٰ د دې ځائ نه لږ وړاندې لاړو نو هغۀ یعقوب د
زبدی زوئ، او د هغۀ ورور یوحنا ولیدل، چې په خپله کشتۍ کښې ناست وُو او جالونه یې مرمت کول. (٢٠) نو سمدستی هغۀ
هغوئ راوبلل، او هغوئ خپل پلار زبدی د مزدورانو سره په کشتۍ کښې پرېښودو او په هغۀ پسې روان شول.

پیریانو نیولے سړے

(٢١) بیا دوئ د کفرنحُوم ښارېي ته لاړل نو کله چې د سبت ورځ راغله، عیسیٰ عبادتخانې ته ننوتو او هلته یې تعلیم شروع کړو.
(٢٢) نو خلق د هغۀ په تعلیم حق حېران شول. ځکه چې هغۀ د هغوئ د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختیار سره یې
تعلیم ورکولو. (٢٣) نو بیا په دغه وخت کښې په عبادتخانه کښې یو سړے وو چې پېری نیولے وو. ناګهانه هغۀ چغې کړې، (٢۴)
”تۀ زمونږ نه څۀ غواړې اے عیسیٰ ناصری؟ تۀ راغلې چې مونږ هلاک کړې څۀ؟ زۀ دې پېژنم چې تۀ څوک یې، تۀ د خُدائ پاک
قُدوس یې.“ (٢۵) عیسیٰ هغه ورټلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”چُپ شه او د دۀ نه راوځه.“ (٢۶) او پیری هغه سړے ډېر ولړزولو
او په چغه ترې راووتلو. (٢٧) هغوئ ټول حق حېران شول او د یو بل نه یې تپوس وکړو چې، ”دا لا څۀ دی؟ دا خو د اختیار سره
یو نوے تعلیم دے. تر دې چې پیریانو ته حُکم کوی، او هغوئ یې هم منی.“ (٢٨) نو ډېر زر په ټول ګلیل کښې هغه مشهور شو.

د ډېرو خلقو جوړول

۲۹ د عبادتخانې نه په راوتو هغوئ نېغ د شمعون او اندریاس کره لاړل او یعقوب او یوحنا هم ورسره ملګرى وُو. ۳۰ د شمعون خواښې تبې نیولې وه، او په کټ کښې پرته وه. هغوئ بیا د هغې د بیمارئ حال ورته ووئیلو. ۳۱ عیسىٰ ورغلو او د هغې لاس یې ونیولو او په پښو یې ودروله او تبه یې لاړه او هغه د هغوئ په خِدمت کولو شروع شوه. ۳۲ هغه ماښام د نمر د پرېوتو نه پس هغوئ عیسىٰ له ټول بیماران او پیریانو نیولی خلق راوستل. ۳۳ او ټوله ښاریه د هغهٔ د کور مخې ته راټوله شوله. ۳۴ عیسىٰ ډېر بیماران روغ کړل چې په مختلفو بیماریانو آخته وُو او ډېر پیریان یې وشړل. هغهٔ پیریان د خبرو نه منع کړل ځکه چې هغوئ ته پته وه چې دا څوک دے.

په ګلیل کښې ګرځېدل او بیان کول

۳۵ سحر وختى د نمر ختو نه وړاندې عیسىٰ پاڅېدو او بهر لاړو. هغه ځان له یو خوشى بیابان ته لاړو او هلته یې دُعا کوله. ۳۶ خو شمعون او د هغهٔ ملګرو یې تلاش کولو چې وې مومى، ۳۷ او کله چې یې ومونډلو نو ورته یې ووئیل چې، ”ټول خلق ستا په تلاش کښې دى.“ ۳۸ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”راځئ چې نزدې ښارونو ته لاړ شُو چې زهٔ هلته هم خپل بیان وکړم ځکه چې زهٔ په هم دې غرض راوتلے یم.“ ۳۹ نو هغه په ټول ګلیل کښې ګرځېدو، د هغوئ په عبادتخانو کښې یې بیان کولو او پیریان یې شړل.

د یو جذامى پاکول

۴۰ عیسىٰ له یو جذامى راغلو، مِنت زارى یې ورته وکړل او ورته په سجده پرېوتو، عیسىٰ ته یې ووئیل چې، ”کهٔ تهٔ وغواړې نو ما روغولے شې.“ ۴۱ د عیسىٰ زړهٔ په هغهٔ وسوزېدلو، خپل لاس یې وراوږد کړو، او د هغهٔ سره یې ولګولو او ورته یې فرمائیل چې، ”آو، زهٔ غواړم. پاک شه.“ ۴۲ نو سمدستى د هغهٔ نه جذام ختم شو او هغه پاک شو. ۴۳ بیا عیسىٰ هغه د دې سخت حکم سره رُخصت کړو، ۴۴ ”ګوره چې هیچا ته د دې په حقله څهٔ ونهٔ وائې. لاړ شه، خپل ځان اِمام ته وښایه او کومه شکرانه چې موسىٰ مقرره کړې ده هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو ګواهى شى.“ ۴۵ خو هغه سړے بهر لاړو او د دې قیصې نه یې ټول خلق خبر کړل. دا خبره یې تر لرې لرې خوره کړله تر دې چې عیسىٰ به یو ښار ته هم په ښکاره نهٔ شو تلے او بهر به په خوشو ځایونو کښې پاتې کېدو. خو بیا به هم خلق د هر لورى نه هغهٔ له راتلل.

د یو شل سړى روغول

۲ ۱ کله چې عیسىٰ یو څو ورځې وروستو کفرنحُوم ته واپس شو نو خلقو ته دا پته ولګېده چې هغه په کور کښې دے. ۲ او دومره ډېر خلق ورته راټول شول چې د دروازې نه بهر هم نهٔ ځائېدل. او څهٔ وخت چې هغهٔ هغوئ ته کلام بیانولو، ۳ نو څلورو کسانو یو شل سړے راوچت کړے وو او هغهٔ له یې په پوزى کښې راوړو. ۴ خو د ګڼې له کبله یې هغهٔ ته نزدې نهٔ کړے شو، نو هغوئ د کوټې چت په هغه ځائ کښې سورے کړو چرته چې عیسىٰ وو او په هغه سورې کښې یې هغه شل سړے په بستره کښې د هغهٔ مخې ته ورښکته کړو. ۵ کله چې عیسىٰ د هغوئ دا ایمان ولیدو نو هغه شل سړى ته یې وفرمائیل، ”زما زویه، ستا ګناهونه معاف شول.“ ۶ خو هلته په دغه موقع یو څو د شرعې عالمان ناست وُو، هغوئ د ځان سره ووئیل چې، ۷ ”دا سړے داسې خبرې ولې کوى؟ دا خو کُفر دے. د خُدائ پاک نه علاوه هم لا څوک د چا ګناهونه بخښلے شى څهٔ؟“ ۸ سمدستى عیسىٰ پوهه شو چې دوئ په زړهٔ کښې څهٔ سوچ کوى نو هغوئ ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو په خپلو زړونو کښې داسې سوالونه ولې راولئ؟ ۹ آیا دا آسانه خبره ده چې زهٔ دې شل کس ته ووایم چې ګناهونه دې معاف شُو، او کهٔ دا ووایم چې پاڅه خپله بستره دې واخله او وګرځه؟ ۱۰ خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن آدم سره په دُنیا کښې د ګناهونو د بخښلو اختیار هم شته،“ نو هغه شل سړى ته یې وفرمائیل چې، ۱۱ ”زهٔ تا ته وایم چې، پاڅه، خپله بستره دې واخله او کور ته

ځه.“ ۱۲ او هغه پاځېدو، سمدستی يې خپله بستره واخسته او د ټولو په مخکښې روان شو. دغه شان هغوئ ټول حېران پاتې شول او د خُدائ پاک ثناء يې ووئيله. هغوئ ووئيل چې، ”داسې کار خو مونږ چرې هم نۀ وو ليدلے.“

د محصولچی دعوت

۱۳ عيسىٰ يو ځل بيا د درياب غاړې ته لاړو، ګڼ خلق ورله راغلل او هغۀ هلته ورته تعليم ورکړو. ۱۴ څنګه چې هغه له دې ځايه لاړو هغۀ د حلفى زوئ ليوى د محصُول په کُرسى ناست وليدو او هغۀ ته يې وفرمائيل چې، ”ما پسې راځه.“ ليوى پاځېدو او په هغۀ پسې روان شو. ۱۵ نو څۀ وخت وروستو چې عيسىٰ د ليوى په کور کښې روټۍ ته کښېناستو، ډېر محصولچيان، ګناهګاران او د هغۀ مريدان ورسره يو ځائ روټۍ ته ناست وُو، ځکه چې ډېرو خلقو هغه منلو. ۱۶ ځينو فريسيانو، څوک چې د شرعې عالمان وُو چې دا وليدل چې هغه د محصولچيانو او ګناهګارانو په دې ډله کښې روټۍ ته ناست دے، نو د هغۀ مريدانو ته يې ووئيل چې، ”هغه ولې د محصولچيانو او ګناهګارو سره يو ځائ روټۍ خورى؟“ ۱۷ چې عيسىٰ دا خبره واورېدله نو دوئ ته يې وفرمائيل چې، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نۀ وى خو بيمارانو ته يې وى. زۀ د دې دپاره نۀ يم راغلے چې صادقانو له دعوت ورکړم بلکې ګناهګارانو له.“

د روژې په باب کښې تپوس کول

۱۸ يو ځلې چې د يحيىٰ د مريدانو او د فريسيانو روژه وه نو ځينې خلق ورله راغلل او وې وئيل چې، ”څۀ وجه ده چې د يحيىٰ مريدان او د فريسيانو مريدان خو روژه نيسى، ولې ستا مريدان يې نۀ نيسى؟“ ۱۹ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”کله چې د وادۀ زلمے د جنجيانو سره وى نو هغوئ روژه نيولے شى څۀ؟ ترڅو پورې چې د وادۀ زلمے د دوئ سره وى نو دوئ به روژه نۀ نيسى. ۲۰ يو وخت به راشى چې د وادۀ زلمے به د دوئ نه جدا کړے شى او په هغه ورځ به دوئ روژه نيسى. ۲۱ هيڅوک هم نوے پيوند په زړه چُوغه بانديې نۀ لګوى، او کۀ څوک داسې کوى نو دا پيوند به چُوغه نوره هم وشلوى او نور لوئ سورے به په کښې جوړ شى. ۲۲ هيڅوک هم نوى مے په زړو مشکونو کښې نۀ اچوى، ګنې نو مے به مشکونه وشلوى، مے او مشکونه دواړه به ضائع شى. خو هر څوک نوى مے په نوؤ مشکونو کښې اچوى.“

د سبت په ورځ وَږى شوکول

۲۳ د يو سبت په ورځ عيسىٰ د فصل په پټو تېرېدو نو په تلو تلو کښې د هغۀ مريدانو وَږى راوشوکول. ۲۴ فريسيانو هغۀ ته ووئيل چې، ”وګوره، کوم کار چې د سبت په ورځ ناروا وى، دوئ ولې هغه کوى؟“ ۲۵ هغۀ ورته جواب ورکړو چې، ”تاسو چرې دا نۀ دى لوستلى کله چې داؤد او د هغۀ دوستان اوږى شوى وُو او د خوراک دپاره هيڅ ورسره نۀ وُو نو څۀ يې وکړل؟
۲۶ هغه د خُدائ پاک کور ته ننوتو کله چې ابياتار مشر اِمام وو او پېش کړے شوې روټۍ يې وخوړې اګر چې هغه په دۀ او د دۀ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا وه. او هغۀ څۀ خپلو دوستانو ته هم ورکړه.“ ۲۷ عيسىٰ ورته دا هم وفرمائيل چې، ”سبت د بنى آدم دپاره جوړ شوے دے، نه چې بنى آدم د سبت دپاره. ۲۸ ځکه اِبن آدم د سبت د ورځې هم مالِک دے.“

د اوچ لاسى سړى روغول

۳ ۱ عيسىٰ دوباره عبادتخانې ته ننوتو نو هلته يو داسې سړے وو چې لاس يې اوچ شوے وو. ۲ او هغوئ دې ته کتل چې عيسىٰ به د سبت په ورځ هغه روغ کړى او کۀ نه، ځکه چې هغوئ به د هغۀ خلاف اِلزام لګولو ته تيار ناست وُو. ۳ هغۀ اوچ لاسى سړى ته وفرمائيل چې، ”راشه، په مېنځ کښې ودرېږه.“ ۴ بيا يې هغوئ ته وفرمائيل چې، ”ولې د سبت په ورځ نېکى کول روا دى کۀ بد کول، د چا بچ کول روا دى کۀ وژل؟“ خو هغوئ چپ پاتې شول. ۵ د دوئ د سختو زړونو په وجه هغۀ په غصه او افسوس ټولو ته وکتل او هغه سړى ته يې وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغۀ لاس اوږد کړو او لاس يې روغ رمټ شو.

۶ خو فریسیان د عبادتخانې نه بهر ووتل، نو سمدستی یې د هیرودیاس قبیلې سره د عیسیٰ د وژلو په منصوبه شروع وکړه.

د دریاب په غاړه ګڼ خلق

۷ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره د دریاب غاړې ته لاړو نو لویه ګڼه د ټول ګلیل او یهودیه نه وریسې روانه وه ۸ چې د یروشلم، اِدومیه او د اُردن پورې غاړې، د صور او صیدا د خوا او شا نه د هغهٔ لیدو له راغلل ځکه چې هغوئ دا اوریدلی وُو چې هغه عجیبه کارونه کوی. ۹ نو هغهٔ خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، "ما دپاره یوه کشتۍ تیاره ساتئ چې ګڼه مې چخنې نهٔ کړی." ۱۰ ځکه چې هغهٔ دومره ډېر بیماران روغ کړی وُو چې ټولو بیمارانو دا زور کولو چې دهٔ له لاس ورورَی. ۱۱ او هرکله به چې پیریانو دے ولیدلو نو د هغهٔ په وړاندې به راغورزېدل او چغې به یې کړې چې، "تهٔ د خُدائ پاک زوئ یې." ۱۲ خو هغهٔ به ورته په سخته وفرمائیل چې، "ما به نهٔ ښکاره کوئ."

د حضرت عیسیٰ دولس مریدان

۱۳ بیا عیسیٰ یو غر ته لاړو او هغهٔ بیا هغه کسان راوغوښتل کوم چې هغهٔ خوښ کړی وُو او هغوئ ورله راغلل. ۱۴ هغهٔ دولس کسان رسولان مقرر کړل، څوک چې به د هغهٔ سره وی او د پېغام ورکولو دپاره به بهر لېږلے شی، ۱۵ او د پیریانو شړلو اختیار به هم ورسره وی. ۱۶ نو هغهٔ دولس کسان مقرر کړل چې د هغوئ نومونه دا دی، شمعون چې پطروس نوم یې پرې کېښودو، ۱۷ بیا د زبدی په زامنو یعقوب او د هغهٔ په ورور یوحنا یې بونرګس یعنې د تندر زامن نوم کېښودو، ۱۸ او اندریاس، فیلیپوس او برتلمای، متی، توما او د حلفئ زوئ یعقوب، تدی او شمعون ننګیالے، ۱۹ او په دوئ کښې یهوداه اِسکریوتی چا چې په دهٔ جاسوسی وکړه هم وو.

حضرت عیسیٰ او بعلزبول

۲۰ نو عیسیٰ یو کور ته ننوتو او بیا دومره خلق پرې راټول شول چې دوئ روټۍ هم نهٔ شوه خوړلے. ۲۱ هر کله چې د هغهٔ خاندان دا واورېدل نو هغوئ لاړل چې د هغهٔ مخه ونیسی ځکه چې خلقو وئیل چې، "هغه په خود کښې نهٔ دے." ۲۲ هغه د شرعې عالمان څوک چې د یروشلم نه راغلی وُو، هغوئ هم وئیل چې، "دے بعلزبول نیولے دے،" او "دے د پیریانو د سردار په مدد پیریان شړی." ۲۳ نو عیسیٰ بیا هغوئ راوغوښتل او په مِثالونو کښې یې ورته وفرمائیل چې، "شیطان څنګه شیطان شړلے شی؟ ۲۴ کهٔ یوه بادشاهی په خپلو کښې وویشلے شی نو هغه بادشاهی پاتې کېدے نهٔ شی. ۲۵ کهٔ په یو کور کښې بےاتفاقی راشی نو هغه کور هم هیڅکله پاتې کېدے نهٔ شی. ۲۶ او کهٔ چرې اِبلیس د خپل ځان خلاف شی نو هغه به هم بےاتفاقه شی نو هغه بیا پاتې کېدے نهٔ شی او د هغهٔ اَنجام راورسېدو. ۲۷ خو بیا څنګه یو سړے د یو زوروَر سړی په کور ورتلے شی او د هغهٔ مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغهٔ دا زوروَر سړے تړلے نهٔ وی د هغهٔ کور نهٔ شی لوټ کولے. ۲۸ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې یوه ګناه او یو کُفر هم داسې نشته چې هغه بخښلے نهٔ شی، ۲۹ خو هر څوک چې په روحُ القُدس باندې کُفر وائی هغه به هیڅکله هم معافی ونهٔ مومی او هغه به د تل عُمری ګناه مجرم وی." ۳۰ عیسیٰ دا ځکه وفرمائیل چې هغوئ وئیل چې، "دے پیریانو نیولے دے."

د حضرت عیسیٰ رښتینې رشتهدار

۳۱ بیا د عیسیٰ مور او وروڼه راغلل او بهر ولاړ وُو او د هغهٔ د رابللو دپاره یې څوک ورولېږل. ۳۲ ګڼ خلق ترې چاپېره ناست وُو او هغوئ ورته ووئیل چې، "ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړی." ۳۳ هغهٔ جواب ورکړو، "زما مور او زما وروڼه څوک دی؟" ۳۴ او هغه ګېرچاپېره ناستو خلقو ته یې وکتل او وې فرمائیل چې، "زما مور او وروڼه دا دی. ۳۵ څوک چې د خُدائ پاک رضا کوی، هغه زما ورور خور او مور ده."

د زمیندار مِثال

۴ (۱) عیسیٰ یو ځل بیا د دریاب په غاړه تعلیم شروع کړو او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی ؤو چې هغه ترې په دریاب کښې کشتئ ته وختو او هلته کښېناستو، او نور ټول خلق د دریاب په غاړه په اوچه ورته راټول شوی ؤو. (۲) او هغۀ هغوئ ته په مِثالونو کښې د ډېرو خبرو تعلیم ورکړو. او په خپل تعلیم کښې هغۀ هغوئ ته وفرمائیل، (۳) "واورئ، یو زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. (۴) نو چې کله هغۀ په خپل پټی کښې تخم نوستلو نو څۀ تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه یې وخوړو. (۵) څۀ تخم په کاڼیزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوټوکېدلو ځکه چې هلته لاندې نوره خاوره نۀ وه. (۶) خو چې نمر راوختلو نو هغه کچه بوټی یې وسوزول او هغه اوچ شُو ځکه چې جرړې یې نۀ وې. (۷) څۀ تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوئ شول او فصل یې لاندې کړو او مېوه دانه یې ونۀ نیوله. (۸) او څۀ تخم په زرخیزه زمکه پرېوتو چرته چې هغه راوټوکېدو او لوئ شو او یو په دېرش یو په شپېتۀ او یو په سل غله یې وکړه." (۹) هغۀ بیا وفرمائیل، "کۀ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واوری."

د مِثال مطلب

(۱۰) هر کله چې عیسیٰ د ګڼې نه فارغ شو نو دولسو مریدانو او نورو د هغۀ نه ځانله د مِثالونو په حقله تپوس وکړو. (۱۱) هغۀ جواب ورکړو چې، "تاسو ته د خُدائ پاک د بادشاهۍ راز درکړے شوے دے خو هغه څوک چې بهر دی، هغوئ ته هره خبره په مِثالونو کښې کېږی. (۱۲) لکه څنګه چې صحیفې وائی، زۀ چې څۀ کوم هغوئ به یې په سترګو وینی، خو څۀ به هم ترې نۀ زده کوی، هغوئ به اوری خو پوهېږی به پرې نه، ګنې نو هغوئ به خُدائ پاک ته راوګرځی او وبه بخښلے شی."

د کرونکی مِثال تشریح کول

(۱۳) بیا عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، "ولې تاسو په دې مِثال پوهه نۀ شوئ؟ نو بیا به تاسو په نورو مِثالونو څنګه پوهه شئ؟ (۱۴) زمیندار کلام کَری. (۱۵) د لارې په غاړه هغه خلق دی چرته چې کلام کَرلے کېږی، او چې کلام واوری نو شیطان سمدستی راشی او کَرلے شوے کلام د دوئ نه یوسی. (۱۶) دغسې هم هغه دی چې په کاڼیزه زمکه کَرلے شوی دی، څنګه چې دوئ کلام واوری نو په خوشحالۍ سره یې سمدستی قبول کړی. (۱۷) خو چې جرړې یې نۀ وی، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وی، نو بیا کله چې د کلام په وجه په هغوئ تکلیف یا سختی راشی نو بیا سمدستی هغوئ تېندک وخوری. (۱۸) نور خلق هغوئ دی چې په غنو کښې وکرلے شُو. دا هغه خلق دی چې کلام اوری، (۱۹) خو د دُنیا غم او د مال دولت لالچ او د نورو څیزونو خواهشات په مینځ کښې راشی او د کلام مرئ خپه کړی او کلام بېمېوې پاتې شی. (۲۰) او بیا هغه خلق دی چې تخم یې په زرخیزه زمکه پرېوتو، دوئ کلام واوری او قبول یې کړی او یو په دېرش، یو په شپېتۀ او یو په سل مېوه ونیسی."

د ښانک د لاندې ډیوه

(۲۱) عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، "ولې تاسو ډیوه د لوښی یا د کټ لاندې د کېښودو دپاره راوړئ؟ او ولې هغه تاسو په ډیوټ نۀ ږدئ څۀ؟ (۲۲) خو داسې پټ څیز نشته چې ښکاره به نۀ شی او نۀ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نۀ شی. (۲۳) کۀ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واوری." (۲۴) عیسیٰ دا هم وفرمائیل، "ما ته توجو وکړئ چې څۀ اورئ، نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنګ به ستاسو ناپ تول کولے شی، بلکې لږ څۀ زیات. (۲۵) ځکه د هر چا سره چې څۀ وی هغۀ له به نور هم ورکړے شی، خو د چا سره چې نۀ وی هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شی چې ورسره وی."

د تخم د زرغونېدو مِثال

(۲۶) عیسیٰ وفرمائیل، "د خُدائ پاک بادشاهی داسې ده چې کۀ یو سړے تخم په زمکه کښې کَری. (۲۷) او کۀ هغه د شپې او

ورځې اوده او یا ویښ وی خو هغه په دې نهٔ پوهیږی چې په زمکه کښې تخم په خپله ښکله راټوکیږی او لوئیږی. ۲۸ زمکه له ځان نه غله پخپله پیدا کوی، وړومبے تېغه، بیا وَږی او بیا په وَږی کښې تیارې دانې. ۲۹ خو هر کله چې فصل پوخ شی نو هغه وریښې لور راواخلی ځکه چې د فصل د لو کولو وخت راغلے وی.“

د شړشمو د تخم مِثال

۳۰ عیسیٰ دا هم وفرمائیل، ”مونږ د خُدائ پاک بادشاهی د څهٔ شی سره بیانولے شُو، یا د هغې دپاره کوم مثال استعمالولے شُو؟ ۳۱ دا د شړشمو د هغه تخم په شان ده کله چې په زمکه وکرلے شی، دا په زمکه کښې د ټولو تخمونو نه ورکوټے وی، ۳۲ نو چې وکرلے شی دا د باغ د ټولې کروندې نه ډېر لوئیږی او دومره لوئ څانګې خورې کړی چې د هوا مارغان یې په سوری کښې جالې جوړوی.“ ۳۳ هغهٔ به کلام دغسې په ډېرو مِثالونو ورته اورولو څومره چې هغوئ برداشت کولے شو. ۳۴ هغهٔ د هغوئ سره د مِثالونو نه بغېر کلام ونهٔ کړو خو ځان له یې خپلو مریدانو ته هر څهٔ واضحه کړل.

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان ودرول

۳۵ په هغه ورځ ماښام هغهٔ مریدانو ته وفرمائیل، ”راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شُو.“ ۳۶ هغوئ ګڼه پاتې کړه او مریدانو هغه د ځان سره په کشتۍ کښې بوتلو په کومه کښې چې هغه ناست وو او د هغهٔ سره نورې کِشتۍ هم وې. ۳۷ خو په دریاب کښې یو زورَور طوفان راغلو، چپو کِشتۍ داسې ووهله چې ډوبېدو ته نزدې شوې وه. ۳۸ عیسیٰ وروستو په کِشتۍ کښې اوده وو او بالښت یې سر لاندې پروت وو. هغوئ هغه راببدار کړو او ورته یې ووئیل، ”مالِکه، مونږ ډوبیږو، تا سره څهٔ غم نشته؟“ ۳۹ هغه بېدار شو، باد یې ورټلو او دریاب ته یې وفرمائیل چې، ”په آرام شه، ودرېږه.“ باد ودرېدلو نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه. ۴۰ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”تاسو ولې دومره یرېږئ، تاسو لا اوس هم ایمان نهٔ لرئ؟“ ۴۱ هغوئ یرې اخستی وُو او یو بل ته یې ووئیل، چې، ”دا لا څهٔ قِسم سړے دے چې هوا او چپې یې هم حکم منی.“

پیریانو نیولے سړے روغول

۵ ۱ او هغوئ د دریاب بلې غاړې ته د ګراسینیانو علاقې ته راغلل. ۲ او چې کله عیسیٰ د کشتۍ نه راکوز شو، نو سمدستی یو سړے چې پیریانو نیولے وو د قبرستان نه د هغهٔ سره د مِلاوېدو دپاره راووتلو. ۳ هغه په قبرستان کښې اوسېدو او هیچا هم قابو کولے نهٔ شو، تر دې چې په زنځیرونو کښې هم ترلے کېدے نهٔ شو. ۴ ځکه چې هغهٔ ته یې څو څو ځله زنځیرونه او هتکړۍ اچولې وې خو هغهٔ زنځیرونه شلولی وُو او هتکړۍ یې ماتې کړې وې او دومره طاقتور هیڅوک نهٔ وُو چې هغه یې قابو کړے وے. ۵ شپه او ورځ به هغهٔ په قبرونو او د غرونو په خوا کښې چغې وهلې او ځان به یې په کاڼو زخمی کولو. ۶ کله چې هغهٔ عیسیٰ د لرې نه ولیدلو نو هغهٔ ورمنډه کړه او سجده یې ورته وکړه، ۷ او په چغو یې ووئیل، ”اے عیسیٰ، د خُدائ تعالیٰ زویه، تهٔ زما نه څهٔ غواړې؟ خُدائ ته وګوره چې ما مهٔ په عذابوه.“ ۸ ځکه چې عیسیٰ هغهٔ ته دا وفرمائیل، ”اے پیریانو، د دې سړی نه راوځئ.“ ۹ بیا عیسیٰ د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، ”نوم دې څهٔ دے؟“ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”زما نوم لښکر دے، ځکه چې مونږ ډېر یُو.“ ۱۰ او هغهٔ مِنت زاری ورته وکړه چې دوئ د دې علاقې نه ونهٔ شړی. ۱۱ نو هلته د غرهٔ په خوا کښې د خنزیرانو یوه لویه رمه څربدله. ۱۲ او پیریانو زاری ورته وکړه چې، ”مونږ خنزیرانو ته ولېږه او د ورننوتو اجازت راکړه.“ ۱۳ نو هغهٔ هغوئ ته اجازت ورکړو او پیریان راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او شا او خوا د دوه زره خنزیرانو دغه رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته دریاب ته پربوته او په اوبو کښې ډوبه شوه. ۱۴ د خنزیرانو ساتونکی وتښتېدل او دا خبر یې ښار او خوا او شا بانډو ته ورسولو او خلق د دې واقعې تماشې له راووتل. ۱۵ هغوئ عیسیٰ له راغلل او هغه سړے چې د پیریانو لښکر نیولے وو هغه یې ولیدو چې جامې یې اغوستې دی او هلته سم دم ناست دے نو هغوئ ویرېدل. ۱۶ کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه، هغوئ نورو خلقو ته ووئیل چې دا پیریانو نیولے سړے څنګه روغ شو او د خنزیرانو سره څهٔ وشول. ۱۷ بیا هغوئ عیسیٰ ته مِنت زاری وکړه چې، ”زمونږ د علاقې نه لاړ شه.“ ۱۸ څهٔ وخت چې عیسیٰ

کِشتئ ته ورختلو نو کوم سړے چې پېريانو نيولے وو، هغهٔ هم ورسره د تلو خواست وکړو. (۱۹) خو عيسیٰ د دې اجازت ورنهٔ
کړو او ورته يې وفرمائيل چې، "خپل کور ته واپس لاړ شه او خپلو خپلوانو ته ووايه چې مالِک خُدائ ستا دپاره هر څهٔ وکړل او
خپل ځومره فضل يې تا ته ښکاره کړو." (۲۰) هغه لاړو او په دِکپولس کښې يې هغه څهٔ بيان کړل، چې عيسیٰ د هغهٔ دپاره کړی
وُو او ټول خلق حق حېران شول.

د حضرت عيسیٰ يوه جينۍ راژوندۍ کول او يوې ښځې له شفا ورکول

(۲۱) کله چې عيسیٰ بيا د درياب بلې غاړې ته په کشتۍ کښې پورې وتلو، نو يوه لويه ګڼه ترې راچاپېره شوه، او هغه لا د درياب
په غاړه وو. (۲۲) نو د عبادتخانې يو مشر چې يائير نوم يې وو راغلو او کله چې يې هغه وليدو نو هغهٔ ته په پښو پرېوتو. (۲۳) او
مِنت زارۍ يې ورته وکړه چې، "زما وړه لور مرګی حال ده. ما سره لاړ شه او خپل لاس پرې کېږده، نو هغه به روغه او ژوندۍ
شی." (۲۴) عيسیٰ د هغهٔ سره لاړو، او دومره لويه ګڼه وه چې هغه يې په مينځ کښې راګېر کړے وو. (۲۵) په هغوئ کښې يوه
ښځه وه چې د دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله. (۲۶) هغې د ډېرو ډاکټرانو د علاج په وجه زيات تکليف برداشت کړو او خپل
ټول مال يې په ځان ولګولو خو هيڅ فرق يې ونهٔ شو او تکليف يې لا نور هم سېوا شو. (۲۷) هغې د عيسیٰ په حقله اورېدلی وُو، نو
هغه د شا د طرفه په ګڼه کښې راغله او د هغهٔ چُوغې له يې لاس ورووړو، (۲۸) ځکه چې هغې په زړهٔ کښې دا وئيل، "کهٔ زهٔ يې
صرف چُوغې له لاس هم وروړم نو جوړه به شم." (۲۹) خو په هم هغه ساعت د ښځې وينه بنده شوه او په ځان پوهه شوه چې د
عذاب نه خلاصه شوه. (۳۰) په هغه ساعت عيسیٰ په ځان پوهه شو چې د هغهٔ نه يو طاقت رابهر شو. عيسیٰ په ګڼه کښې مخ
راواړولو او تپوس يې وکړو چې، "زما چُوغې له چا لاس وروړو؟" (۳۱) د هغهٔ مريدانو هغهٔ ته ووئيل، "تهٔ دا ګڼه په خپله وينې
چې ستا طرف ته زور کوی، او بيا هم دا تپوس کوې چې دا چا ما له لاس راوړو؟" (۳۲) خو هغهٔ ګېرچاپېره وکتل چې دا څوک
وو. (۳۳) خو ښځه چې په ځان پوهه شوه چې په هغې څهٔ شوی دی، نو د يرې نه په ريږدو شوه، د هغهٔ په وړاندې په ګوډو شوه،
او ټول حقيقت يې ورته ووئيلو. (۳۴) هغهٔ هغې ته وفرمائيل چې، "زما لورې، ستا ايمان تهٔ روغه کړې. په خير لاړه شه او د دې
تکليف نه روغه شه." (۳۵) هغهٔ لا دا خبرې کولې چې د عبادتخانې د مشر د کوره څهٔ خلق راغلل چې خبر ورکړی چې، "ستا لور
مړه شوه، اُستاذ له تکليف څهٔ له ورکوې؟" (۳۶) خو عيسیٰ چې دا خبره واورېده نو د عبادتخانې مشر ته يې وفرمائيل چې،
"يرېږه مه، صرف ايمان وساته." (۳۷) هغهٔ بغېر د پطروس، يعقوب او د يعقوب د ورور يوحنا نه بل څوک ځان سره بونهٔ تلل.
(۳۸) کله چې هغوئ د عبادتخانې د مشر کور ته ورغلل، هلته هغهٔ لويه ګڼه د خلقو ژړا او انګولا وليدله چې په چغو يې ژړل. (۳۹)
کله چې عيسیٰ ننوتلو هغوئ ته يې وفرمائيل، "ولې تاسو ژړا انګولا او وير کوئ؟ جينۍ مړه نهٔ ده، هغه خو اوده ده." (۴۰) خو
هغوئ ورپورې وخندل. بيا هغهٔ ټول خلق بهر کړل او هغهٔ د جينۍ مور، پلار او خپل ملګری د ځان سره کړل او هلته ورغلل
چرته چې جينۍ پرته وه. (۴۱) بيا يې هغه د لاسه ونيوله او هغې ته يې وفرمائيل، "تليتا قومی،" چې مطلب يې دا دے، "پاڅه زما
بچۍ." (۴۲) جينۍ سمدستی پاڅېدله او روانه شوه. هغه د دولسو کالو وه. په دې هغوئ ټول اريان دريان شول. (۴۳) هغهٔ هغوئ
ته په سخته وفرمائيل چې، "ګورئ په دې څوک خبر نهٔ شی." او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، "هغې له څهٔ ورکړئ چې وې
خوری."

د حضرت عيسیٰ په ناصرت کښې نهٔ قبلېدل

۶ (۱) عيسیٰ د هغه ځائ نه روان شو او د خپلو مريدانو سره خپل ښار ته راغلو. (۲) هرکله چې د سبت ورځ راغله نو هغهٔ په
عبادتخانه کښې تعليم ورکړو او ډېرو خلقو چې د هغهٔ تعليم واورېدلو نو حېران شول او وې وئيل چې، "هغهٔ دا خبرې د کومه
زده کړې؟ او دا پوهه دهٔ له څنګه ورکړے شوه؟ او دے دا معجزې څنګه کوی؟ (۳) دا هغه ترکاڼ نهٔ دے، د مريمې زوئ، د
يعقوب، د يوسف، د يهوداه او د شمعون ورور نهٔ دے څهٔ؟ او ولې د دهٔ خوېندې دلته موږ سره نهٔ دی؟" دغه شان هغوئ دے
قبول نهٔ کړو. (۴) عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "د نبی په هر ځائ کښې عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د
خپل خاندان نه." (۵) هغهٔ هلته معجزې ښکاره نهٔ کړې بغېر د دې نه چې خپل لاسونه يې په يو څو بيمارانو راښکل او هغوئ يې

روغ کړل. ۶ او هغه د هغوئ په بې‌ایمانئ حېران شو. نو بیا هغه په ګېرچاپېره کلو کښې ګرځېدو او تعلیم یې ورکولو.

د دولسو مریدانو لېږل

۷ هغهٔ دولس مریدان راوغوښتل او دوه دوه تنه یې لېږل شروع کړل او هغوئ له یې د پیریانو د شړلو اختیار ورکړو. ۸ هغهٔ ورته حکم وکړو چې، ”د سفر دپاره د یوې امسا نه بغېر بل هیڅ مهٔ اخلئ، نهٔ روټئ، نهٔ تېلئ او نهٔ په بټوه کښې پېسې. ۹ پېزار په پښو کړئ خو دوېم قمیص مهٔ اخلئ.“ ۱۰ او ورته یې وفرمائیل چې، ”کهٔ چرته تاسو کوم کور ته ننوځئ نو هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځایه بل ځائ ته رُخصت شئ. ۱۱ او چې په کوم ځائ کښې خلق تاسو قبول نهٔ کړی او غوږ درته ونهٔ نیسی نو چې کله تاسو هغه ځائ پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ چې د هغوئ خلاف ګواهی شی.“ ۱۲ نو هغوئ بهر لاړل او دا بیان یې کولو چې توبه ګار شئ. ۱۳ هغوئ ډېر پیریان وشړل او ډېر بیماران یې په تېلو مسح کړل او ډېرو خلقو له یې شفا ورکړه.

د حضرت یحیٰی بپتسمه ورکوونکی مرګ

۱۴ نو هیرودیس بادشاه د دې نه خبر شو ځکه چې د عیسیٰ نامه مشهوره شوه. ځینې خلقو دا وئیل چې، ”بپتسمه ورکوونکے یحیٰی بیا د مړو نه راژوندے شوے دے، ځکه خو ورسره د معجزو طاقت هم دے.“ ۱۵ خو نورو وئیل چې، ”دا الیاس دے.“ او ځینو وئیل چې، ”دا د پخوانو نبیانو په شان لوئ نبی دے.“ ۱۶ خو چې هیرودیس د عیسیٰ په حقله واورېدل نو وې وئیل چې، ”هغه یحیٰی چې ما یې سر پرې کړے وو بیا راژوندے شوے دے.“ ۱۷ ځکه هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیرودیاس په وجه یحیٰی ګرفتار کړے وو، په زنځیر یې تړلے وو او په قېدخانه کښې یې اچولے وو. ځکه چې هیرودیس بادشاه اوس پخپله د هیرودیاس سره وادهٔ کړے وو. ۱۸ او یحیٰی هغهٔ ته فرمائیلی وُو چې، ”د خپل ورور د ښځې سره نِکاح کول په تا حرام دی.“ ۱۹ نو په دې وجه د هغهٔ ښځې هیرودیاس ورسره کینه لرله او غوښتل یې چې هغه قتل کړی خو کولے یې نهٔ شو، ۲۰ ځکه چې هیرودیس د یحیٰی نه په دې یرېدو چې هغهٔ ته معلومه وه چې دے پاک او نېک سړے دے، ځکه یې د هغهٔ ساتنه وکړه. هیرودیس دا غوښتل چې د هغهٔ خبرې واورې اګر چې د هغهٔ خبرو هغه ډېر وارخطا کړے وو. ۲۱ خو آخر هیرودیاس ته دا موقع مِلاو شوه کله چې هیرودیس په خپله سالګره کښې خپلو امیرانو، فوجی آفسرانو او د ګلیل لویو خلقو ته مېلمستیا کړې وه. ۲۲ د هغې لور دننه راغله او ګډه شوه او هیرودیس او د هغهٔ مېلمانهٔ دومره خوشحاله شول چې بادشاه جینئ ته ووئیل، ”څهٔ چې غواړې وې غواړه، نو زهٔ به یې درکړم.“ ۲۳ او هغهٔ هغې ته قسم وخوړو، ”هر څهٔ چې تهٔ غواړې، زهٔ به یې درکړم تر خپلې نیمې بادشاهۍ پورې.“ ۲۴ هغه بهر ووتله او خپلې مور ته یې ووئیل چې، ”زهٔ ترې څهٔ وغواړم؟“ هغې جواب ورکړو، ”د بپتسمه ورکوونکی یحیٰی سر.“ ۲۵ جینئ سمدستی بادشاه له ورغله او خواست یې وکړو، ”زهٔ غواړم چې تهٔ ما ته اوس دلته د بپتسمه ورکوونکی یحیٰی سر په تالی کښې راوړې.“ ۲۶ بادشاه ډېر زیات غمژن شو خو د خپلو قسمونو او د مېلمنو په وجه یې دا نهٔ غوښتل چې د هغې د خواست نه اِنکار وکړی. ۲۷ نو بادشاه سمدستی سپاهی له حُکم ورکړو چې، ”لاړ شه، د یحیٰی سر راوړه.“ سپاهی لاړو په قېدخانه کښې یې د هغهٔ سر پرې کړو ۲۸ او په یو تالی کښې یې راوړو او جینئ ته یې پېش کړو، او بیا هغې خپلې مور له ورکړو. ۲۹ کله چې د یحیٰی مریدان د دې نه خبر شول نو راغلل د هغهٔ لاش یې واخستو او په قبر کښې یې کېښودو.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۳۰ رسولان بیا عیسیٰ ته راټول شول او هر څهٔ چې یې کړی او ښودلی وُو هغه یې ترې خبر کړو. ۳۱ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”تاسو ما سره راځئ چې چرته خوشې بیابان ته لاړ شُو چې تاسو لږ آرام وکړئ.“ ځکه چې دومره زیات خلق تلل راتلل چې هغوئ روټۍ خوړلو ته هم نهٔ وزګارېدل. ۳۲ بیا هغوئ په کشتۍ کښې کښېناستل او یو خوشې بیابان ته لاړل. ۳۳ خو ډېرو خلقو هغوئ په تلو کښې ولیدل او وې پېژندل او بیا هغوئ د ټولو ښاریو نه هغه ځائ ته پیاده لاړل او د هغوئ نه وړاندې

ورسېدل. ۳۴ هغه چې غاړې ته راورسېدو نو يوه لويه ګڼه يې وليده او زړهٔ يې پرې وسوزېدلو ځکه چې هغوئ د داسې ګډو په شان وُو چې شپون ورسره نهٔ وى او هغهٔ هغوئ ته د ډېرو خبرو په حقله تعليم ورکړو. ۳۵ هر کله چې ورځ په تېرېدو شوه د هغهٔ مريدان هغهٔ له ورغلل او وې وئيل چې، “دا خوشې بيابان دے او ناوخته دے. ۳۶ دا خلق خوا او شا کلو او بانډو ته رُخصت کړه چې لاړ شى خپل ځان له د خوراک څهٔ څيزونه واخلى.” ۳۷ خو هغهٔ ورته وفرمائيل چې، “تاسو د ځانه دوئ له د خوراک څهٔ ورکړئ چې وې خورى.” هغوئ جواب ورکړو، “ولې مونږ لاړ شُو او د دوو سوو دينارو روټۍ د دوئ د خوړلو دپاره واخلو؟” ۳۸ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، “تاسو سره څومره روټۍ دى؟ لاړ شئ او وې ګورئ.” هغوئ لاړل، وې کتلې او هغهٔ ته يې ووئيل چې، “پينځهٔ روټۍ او دوه کبان دى.” ۳۹ بيا هغهٔ هغوئ ته حکم ورکړو چې، “په شين کبل د دې خلقو پېنډه جوړه کړئ.” ۴۰ نو هغوئ د پنځوسو او سلو کسانو په پېنډو کښې کښېناستل. ۴۱ بيا هغهٔ پينځهٔ روټۍ او دوه کبان واخستل، آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روټۍ يې ماتې کړې. او هغه يې مريدانو له ورکړې چې د خلقو په وړاندې کېږدى. او هغهٔ هم هغه دوه کبان په هغوئ ټولو تقسيم کړل. ۴۲ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګېډه خوراک وکړو. ۴۳ او مريدانو د پاتې شوو روټو او کبانو نه دولس ډکې ټوکرۍ راټولې کړې. ۴۴ نو دا روټۍ څهٔ پينځهٔ زره سړو وخوړله.

په اوبو باندې ګرځېدل

۴۵ بيا سمدستى عيسىٰ خپل مريدان کشتۍ ته وخېژول چې د هغوئ نه وړاندې د درياب پورې غاړې بيت‌صيدا ته لاړ شى، نو چې هغه په خپله د خلقو ګڼه رُخصت کړى. ۴۶ چې هغوئ يې رُخصت کړل نو په خپله غرهٔ ته وختلو چې دُعا وکړى. ۴۷ کله چې ماښام ناوخته شو او کِشتۍ په اوبو کښې وړاندې تلې وه او هغه په اوچه کښې بلکل ځان له وو. ۴۸ عيسىٰ وليدل چې هغوئ د کشتۍ په بوتلو کښې په تکليف دى ځکه چې هوا د مخالف طرف نه وه. او عيسىٰ په شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه د هغوئ په طرف ورروان وو. نو هغه په هغوئ اوړېدو، ۴۹ خو کله چې هغوئ عيسىٰ د اوبو دپاسه روان وليدو، نو دا سوچ يې وکړو چې ګنې دا پيرے دے او چغې يې کړې، ۵۰ ځکه چې هغوئ ټولو دے وليدلو او يرې واخستل. خو هغهٔ سمدستى وفرمائيل چې، “مهٔ يرېږئ. دا زهٔ يم چې يره ونهٔ کړئ.” ۵۱ بيا هغه د هغوئ سره کِشتۍ ته وختلو او طوفان ودرېدلو. په دې هغوئ بلکل اريان دريان شول، ۵۲ ځکه چې هغوئ لا د روټۍ په هغه واقعه پوهه نهٔ وُو، د هغوئ زړونه سخت شوى وُو.

د ګِنيسرت په علاقه کښې بيماران روغول

۵۳ کله چې هغوئ پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوئ د ګِنيسرت علاقې ته راغلل او هلته يې کِشتۍ په ګودر وتړله. ۵۴ کله چې هغوئ د کشتۍ نه راکوز شول نو خلقو سمدستى عيسىٰ وپېژندو. ۵۵ او خلق ګېرچاپېره علاقې ته په منډه لاړل او د هرې خوا نه يې بيماران په پوزَکو کښې ورته راوړل. ۵۶ او هر چرته چې به هغه تلو، کلو، ښارونو، يا بانډو ته، هغوئ به په بازارونو کښې ورته بيماران کښېنول او هغهٔ ته يې مِنت وکړو چې دوئ له دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس ورورى، او هر چا چې لاس ورورو، هغه بلکل روغ شول.

د مشرانو روايات

۷ ۱ فريسيان او ځينې د شرعې عالمان د يروشلم نه عيسىٰ له راغلل او هغهٔ ته راټول شول. ۲ نو هغوئ وليدل چې د هغهٔ مريدان په ناوينځلو لاسونو روټۍ خورى. ۳ ځکه چې فريسيان او ټول يهوديان د خپلو مشرانو د رواياتو په مطابق هيڅکله هم په ناوينځلو لاسونو روټۍ نهٔ خورى. ۴ کله چې هغوئ د بازار نه راشى تر هغې خوراک نهٔ کوى ترڅو چې يې غسل نهٔ وى کړے، او ډېر نور داسې رِواجونه دى چې هغوئ په کښې د رواياتو پابندى کوى، لکه د پيالو، پَتيلو او د تانبې لوښو وينځل دى. ۵ ځکه فريسيانو او د شرعې عالمانو د هغهٔ نه دا تپوس وکړو چې، “ستا مريدان ولې په ناوينځلو لاسونو روټۍ خورى او د مشرانو د رواياتو پابندى نهٔ کوى؟” ۶ هغهٔ جواب ورکړو چې، “يشعياه نبى ستاسو رياکارانو په حقله په رښتيا سره دا پېشګوئي

کړې وه، لکه چې ليکلې شوی دی چې، "دا خلق تش په خولۀ زما عزت کوی خو زړونه يې زما نه ډېر لرې دی. ﴿۷﴾ خو دوئ بېفائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوئ د انسانانو حُکمونه د مذهبی تعليم په ډول ورکوی." ﴿۸﴾ تاسو د خُدائ پاک حُکم خو شاته غورزوئ او د بنی آدمو د رواياتو پابندی کوئ." ﴿۹﴾ بيا عيسیٰ هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې، "تاسو په چالاکئ سره د خُدائ پاک حکم ماتوئ، صرف چې د خپلو رواياتو پابندی وکړئ. ﴿۱۰﴾ ځکه چې موسیٰ وفرمائيل، "د خپل مور او پلار عزت کوئ،" او، "هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شی." ﴿۱۱﴾ خو کۀ تاسو مور پلار ته ووايئ چې، زۀ تاسو له څۀ نۀ شم درکولے ځکه چې څۀ ما تاسو له درکول نو د هغې ما منښته نيولې ده چې د خُدائ پاک په نامه به يې ورکړم، ﴿۱۲﴾ نو هغه نور د مور او پلار د حق نه بېخی بېغمه شو. ﴿۱۳﴾ نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خُدائ پاک حُکمونه منسوخ کوئ او نور ډېر کارونه هم په دې شان کوئ."

هغه څيزونه چې بنی آدم پليتوی

﴿۱۴﴾ بيا هغۀ خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، "تاسو ټول زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ﴿۱۵﴾ داسې هيڅ څيز نشته چې انسان يې تېر کړی او هغه پرې پليت شی خو هر هغه څيز چې د انسان نه راوځی هغه انسان پليتوی. ﴿۱۶﴾ کۀ تاسو د اورېدو قابل غوږونه لرئ نو واورئ." ﴿۱۷﴾ هر کله چې عيسیٰ د دې خلقو نه بېل شو او کور ته لاړو نو د هغۀ مريدانو د دې مِثال په حقله د هغۀ نه تپوس وکړو. ﴿۱۸﴾ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، "ولې تاسو هم لا د نورو په شان ناپوهه يئ؟ ولې تاسو په دې نۀ پوهېږئ چې څۀ هم د انسان په بدن کښې د بهر نه دننه شی په دې هغه نۀ پليتېږی. ﴿۱۹﴾ ځکه چې دا د هغۀ په زړۀ کښې نۀ ننوځی بلکې د هغۀ خېټې ته لاړ شی او بيا هغه د بدن نه بهر وځی؟" ځکه هغۀ ټول خوراکونه پاک ګڼل. ﴿۲۰﴾ هغۀ وړاندې وفرمائيل، "څۀ چې د انسان نه راوځی هم هغه انسان پليتوی. ﴿۲۱﴾ ځکه چې د انسان د زړۀ نه بد خيالونه راوځی، حرام کاری، غلاګانې، قتلونه، زناکاری، ﴿۲۲﴾ حرص، بدی، ټګی، بېشرمی، کينه، غيبت، مغرورتيا او بېوقوفی. ﴿۲۳﴾ دا ټول بد کارونه د وجود دننه نه راوځی او دا انسان پليتوی."

د صورفينکی د علاقې د ښځې عقيده

﴿۲۴﴾ بيا عيسیٰ د هغه ځايه رُخصت شو او د صور سرحد ته لاړو. هلته هغه يو کور ته ورغلو، هغۀ دا نۀ غوښتل چې څوک ترې خبر شی، خو هغۀ خپل ځان پټ نۀ کړے شو، ﴿۲۵﴾ نو بيا په هغه وخت د يوې ښځې وړه لور چې پيريانو نيولې وه نو څنګه چې هغه د هغۀ نه خبر شوه، نو زر دننه راغله او د دۀ په پښو پرېوته. ﴿۲۶﴾ هغه د يونانی نسل او د صورفينکی د علاقې وه. هغې هغۀ ته مِنت وکړو چې، "زما د لور نه پيرے وشړه." ﴿۲۷﴾ هغۀ هغې ښځې ته وفرمائيل چې، "اول بچی په خېټه مَړول پکار دی، دا مناسب نۀ دی چې د ماشومانو برخه روټۍ دې څوک واخلی او سپو ته دې واچوی." ﴿۲۸﴾ هغې ورته ووئيل، "مالِکه، بېشکه خو سپی هم د بچو د مېز د لاندې ټوکړې خوری." ﴿۲۹﴾ هغۀ هغې ته وفرمائيل، "تا چې دا ووئيل نو بېغمه کور ته لاړه شه، پيرے ستا د لور نه تلے دے." ﴿۳۰﴾ او هر کله چې هغه کور ته راغله نو لور يې په کټ کښې پرته وليدله او پيرے ترې تلے وو.

د کُوڼ او چاړا سړی روغول

﴿۳۱﴾ د صور د علاقې نه په واپسی عيسیٰ د صيدا په لارې د دِکپولس په حدونو تېر شو او د ګليل د درياب علاقې ته ورسېدلو.
﴿۳۲﴾ نو خلقو هغۀ له يو کُوڼ سړے راوستو چې چاړا هم وو او منت يې ورته وکړو چې په هغۀ خپل لاس کېږدی. ﴿۳۳﴾ هغۀ هغه سړے د خلقو نه يو خوا ته بوتلو، او خپلې ګوتې يې د هغۀ په غوږونو کښې وردننه کړې او په خپلو لاړو يې د هغۀ ژبه مسح کړه.
﴿۳۴﴾ بيا يې آسمان ته وکتل او اسويلے يې وکړو او هغۀ ته يې وفرمائيل، "اِفتح،" يعنې، "پرانستے شه." ﴿۳۵﴾ د دې سره د هغۀ غوږونه خلاص شول او ژبه يې ګويا شوه. ﴿۳۶﴾ عيسیٰ هغوئ منع کړل، او وې فرمائيل چې چا ته حال مۀ وايئ. خو هر څومره چې هغۀ منع کول، دومره به هغوئ خبره خوروله. ﴿۳۷﴾ د هغوئ د حېرانېدو څۀ حد نۀ وو. هغوئ ووئيل چې، "دے چې څۀ هم کوی ډېر يې ښۀ کوی، تر دې چې هغه کڼو له غوږونه او چاړاګانو له ژبې ورکوی."

ځلور زرو کسانو له خوراک ورکول

۸ ① په هغه ورځو کښې په يوه بله موقع چې بيا ډېر خلق راجمع شوی وُو او ورسره د خوړلو څۀ نۀ وُو، عيسیٰ خپل مريدان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ② "په دې خلقو زما زړۀ سوزی، د درېو ورځو راسې زما سره دی او د خوراک دپاره ورسره هيڅ نشته. ③ کۀ چرې زۀ دوئ کورونو ته اوږی رُخصت کړم نو دوئ به په لاره بېهوشه شی ځکه چې ځينې په کښې د لرې نه راغلی دی." ④ مريدانو جواب ورکړو چې، "په دې خوشی بيابان کښې به څوک دومره خلقو له روټۍ ورکړے شی؟" ⑤ عيسیٰ هغوئ نه تپوس وکړو چې، "تاسو سره څو روټۍ دی؟" نو هغوئ جواب ورکړو، "اووۀ." ⑥ نو هغۀ خلقو ته حُکم ورکړو چې، "په زمکه کښېنئ." بيا هغۀ هغه اووۀ روټۍ راواخستلې، د خُدائ پاک شُکر يې پرې وويستو او هغه روټۍ يې ماتې کړې او مريدانو له يې د ويشلو دپاره ورکړې او هغوئ خلقو له ورکړې. ⑦ د هغوئ سره يو څو واړۀ کبان هم وُو چې په هغې يې هم شُکر وويستو او حُکم يې وکړو چې، "دا هم پرې تقسيم کړئ." ⑧ هغوئ ټولو خوراک په مړه خېټه وکړو، او د پاتې شوو ټوکړو نه اووۀ لوئې ټوکرۍ هم ډکې شولې. ⑨ خوا او شا خلق ځلور زره کسان وُو. او د روټۍ خوړلو نه وروستو يې بيا هغوئ کور ته رُخصت کړل. ⑩ او سمدستی د خپلو مريدانو سره کِشتۍ ته وختلو او د دلمنوته علاقې ته لاړو.

د فريسيانو معجزې غوښتل

⑪ نو بيا فريسيان بهر راووتل او د عيسیٰ سره يې بحث شروع کړو. د آزميښت په توګه يې ورنه څۀ آسمانی نښه وغوښته. ⑫ هغۀ د ځان سره يو سوړ اسويلے وکړو او وې فرمائيل چې، "دا پيړۍ ولې نښه غواړی؟ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې يوه نښه به هم دې پيړۍ ته ورنۀ کړے شی." ⑬ هغۀ دوئ پرېښودل او بيا کِشتۍ ته وختلو او د درياب پورې غاړې ته لاړو.

د فريسيانو او د هيروديس خمبيره

⑭ خو د مريدانو نه د ځان سره روټۍ وړل هېر شوی وُو. په کشتۍ کښې د هغوئ سره صرف يوه روټۍ وه. ⑮ عيسیٰ هغوئ له خبردارے ورکړو او وې فرمائيل چې، "خبردار د فريسيانو او د هيروديس د خمبيرې نه ځان وساتئ." ⑯ هغوئ په خپلو کښې يو بل ته ووئيل چې، "دا ځکه چې مونږ سره روټۍ نشته." ⑰ هغه د هغوئ په سوچونو پوهه شو نو تپوس يې ترې وکړو، "دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې ګنې روټۍ درسره نشته؟ ولې تاسو تر اوسه نۀ وينئ او لا تر اوسه نۀ پوهېږئ څۀ؟ ولې ستاسو زړونه تر اوسه سخت دی څۀ؟ ⑱ ولې تاسو سترګې خو لرئ، خو تاسو وينئ نه؟ ولې تاسو غوږونه خو لرئ، خو اورئ نه؟ ولې تاسو ته ياد نۀ دی څۀ؟ ⑲ کله چې ما پينځۀ روټۍ پينځۀ زره کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره ډکې ټوکرۍ راټولې کړې وې؟" هغوئ ورته ووئيل چې، "دولس." ⑳ "او چې کله مې اووۀ روټۍ ځلور زرو کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره لوئې ټوکرۍ ډکې کړې وې؟" نو هغوئ جواب ورکړو، "اووۀ." ㉑ نو هغۀ وفرمائيل چې، "لا تر اوسه هم نۀ پوهېږئ؟"

په بيت‌ِصيدا کښې د يو ړوند سړی بينا کول

㉒ کله چې هغوئ بيت‌ِصيدا ته ورسېدل نو څۀ خلقو عيسیٰ له يو ړوند سړے راوستو او مِنت يې ورته وکړو چې په هغۀ خپل لاس کېږدی. ㉓ بيا هغۀ ړوند سړے د لاسه ونيولو او د کلی نه يې بهر بوتلو. او د هغۀ په سترګو يې لاړې پورې کړې او لاسونه يې پرې کېښودل او تپوس يې ترې وکړو چې، "تا ته څۀ ښکاری او کۀ نه؟" ㉔ د سړی سترګې بينا شوې او وې وئيل، "زۀ خلق وينم خو هغوئ ګرځی راګرځی او د ونو په شان ښکاری." ㉕ عيسیٰ بيا د هغۀ په سترګو لاسونه کېښودل او د هغۀ سترګې يې کولاو کړې، نو د هغۀ نظر ټيک شو او هر څۀ يې صفا وليدل. ㉖ بيا عيسیٰ هغه کور ته رُخصت کړو او ورته يې وفرمائيل چې، "کور ته د تلو په لار کښې په کلی کښې مۀ ګرځه."

د حضرت عيسىٰ په باره کښې د پطروس اِقرار

۲۷ عيسىٰ د خپلو مريدانو سره قيصريه فيليپى ته لاړو. هغهٔ په لاره د خپلو مريدانو نه تپوس وکړو چې، "خلق څهٔ وائى چې زهٔ څوک يم؟" ۲۸ هغوئ جواب ورکړو، "څوک دې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ، او څوک دې الياس، او څوک دې د نبيانو نه يو نبى ګڼى." ۲۹ هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو چې، "تاسو څهٔ وايئ چې زهٔ څوک يم؟" پطروس جواب ورکړو چې، "تهٔ مسيح يې." ۳۰ بيا هغهٔ هغوئ په سختئ سره منع کړل چې، د هغهٔ په حقله هيچا ته مهٔ وايئ.

د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ او بيا ژوندى کېدو په حقله پېشګوئي کول

۳۱ بيا يې هغوئ ته تعليم شروع کړو چې، "اِبن آدم به خامخا ډيرې سختئ وزغمى مشران او مشران اِمامان او د شرعې عالمان به يې رد کړى او هغه به ووژلے شى، او په دريمه ورځ به راژوندے شى." ۳۲ هغهٔ دا خبره په صفا ټکو کښې ووئيله. بيا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او يوې خوا ته يې بوتلو او د داسې خبرو نه يې منع کړو. ۳۳ خو عيسىٰ مخ راواړولو، خپلو مريدانو ته يې وکتل او پطروس يې ورټلو. او ورته يې وفرمائيل چې، "رانه لرې شه شيطانه، تهٔ د بنى آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خُدائ پاک په شان." ۳۴ هغهٔ خلق او خپل مريدان راوبلل او هغوئ ته يې وفرمائيل، "کهٔ څوک زما مريدان جوړېدل غواړى، هغه دې د خپل ځان نه منکر شى، خپله سولئ دې راواخلى او ما پسې دې راځى. ۳۵ څوک چې خپل ځان ساتل غواړى هغه به يې بائيلى، خو څوک چې د زيرى او زما د خاطره خپل ژوند بائيلى، نو هغه به يې بچ کړى. ۳۶ کهٔ څوک د خپل ابدى ژوند په بدله کښې ټوله دُنيا ومومى نو هغهٔ ځان ته څهٔ فائده حاصلوى؟ ۳۷ يا د خپل ژوند په بدله کښې هغه څهٔ ورکولے شى؟ ۳۸ په دې زناکاره او ګناهګاره زمانه کښې څوک چې په ما او زما په کلام شرمېږى، نو اِبن آدم به هم د هغوئ نه وشرمېږى کله چې هغه د خپل پلار جلال کښې د پاکو فرښتو سره راشى."

۹ ۱ او عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دى چې هغوئ به تر هغې نهٔ مرى ترڅو چې د خُدائ پاک بادشاهى په قدرت سره په راتلو ونهٔ وينى."

د حضرت عيسىٰ شکل بدلېدل

۲ شپږ ورځې پس عيسىٰ د ځان سره پطروس يعقوب او يوحنا روان کړل او يو اوچت غرهٔ ته يې وخېژول او د هغوئ په وړاندې د هغهٔ شکل بدل کړے شو. ۳ د هغهٔ جامې بربښېدونکې سپينې شوې، داسې سپينې چې د زمکې په مخ داسې چا نهٔ شوې سپينولے. ۴ نو هغوئ ته هلته الياس او موسىٰ ښکاره شو چې د عيسىٰ سره يې خبرې کولې. ۵ نو پطروس عيسىٰ ته ووئيل چې، "مالِکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل څومره ښهٔ دى. مونږ له اجازه راکړه چې درې جونګړې جوړې کړُو، يوه ستا دپاره، يوه د موسىٰ دپاره او يوه د الياس دپاره." ۶ هغه نور نهٔ پوهېدو چې څهٔ ووائى ځکه چې هغوئ ټول يرې اخستى وُو. ۷ بيا يوه وريځ راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو او د وريځې نه يو آواز راغلو، "دا زما محبوب زوئ دے. د هغهٔ خبرې واورئ." ۸ ناګهانه چې کله هغوئ ګېرچاپېره نظر واچولو نو څوک يې هم ونهٔ ليدل خو صرف عيسىٰ د هغوئ سره پاتې وو.
۹ نو کله چې هغوئ د غرهٔ نه راکوزېدل نو عيسىٰ هغوئ ته حکم ورکړو چې، "دا هر څهٔ چې مو وليدل د دې په حقله تر هغې چا ته څهٔ مهٔ وايئ ترڅو چې اِبن آدم د مړو نه بيا ژوندے پورته کړے شوے نهٔ وى." ۱۰ هغوئ دا خبره ځان سره وساتله او په خپلو کښې يې بحث کولو چې د مړو نه د بيا راپاڅېدلو څهٔ مطلب کېدے شى. ۱۱ نو هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "بيا زمونږ د شرعې عالمان دا ولې وائى چې الياس به ضرور وړومبے راځى؟" ۱۲ هغهٔ جواب ورکړو، "آو، الياس به وړومبے راځى چې هر څيز سم کړى، خو په صحيفو کښې ليکلى دى چې په اِبن آدم به ډيرې سختئ تېرې شى او په سپک نظر به ورته وکتلے شى. ۱۳ خو زهٔ تاسو ته وايم چې الياس خو راغلے دے او هر څهٔ چې د هغوئ خوښ وُو هغه يې ورسره کړى هم دى لکه چې د هغهٔ په حقله صحيفو فرمائيلى وُو."

د پیریانو نیولے هلک جوړول

۱۴ چې هغوئ مریدانو ته واپس راغلل نو ګڼ خلق یې ورسره ولیدل چې په کښې د شرعې عالمان هم ؤو او بحث یې ورسره کولو. ۱۵ هر کله چې هغوئ عیسیٰ ولیدلو نو ټول خلق حېران شول او په منډه هغهٔ له ستړی مشی له ورغلل. ۱۶ هغهٔ تپوس ترې وکړو چې، "دا د څهٔ بحث روان دے؟" ۱۷ په ګڼه کښې یو سړی جواب ورکړو، "اُستاذه، ما خپل زوئ تا له راوستے دے. هغه پیریانو نیولے دے چې ورنه خبرې نهٔ شی کولے. ۱۸ کله چې پرې چپه راشی نو په زمکه یې راوولی او په خولهٔ یې ځګونه راشی، غاښونه چیچی، او بدن یې اېغ نېغ شی. ما ستا مریدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوئ پاتې راغلل." ۱۹ عیسیٰ جواب ورکړو، "اے بې‌ایمانه پیړی، زهٔ به ترڅو تاسو سره یم او زهٔ به ترڅو تاسو زغمم؟ دے ما له راولئ." ۲۰ نو هغوئ هغه هلک هغهٔ له راوستو. او څهٔ وخت چې پیری هغه ولیدو نو د هغهٔ وجود یې تاو راتاو کړو او هغه په زمکه پرېوتو، ورغړېدو او په خولهٔ یې ځګونه راغلل. ۲۱ عیسیٰ د هغهٔ د پلار نه تپوس وکړو چې، "څومره موده کیږی چې دے په دې حال دے؟" هغهٔ جواب ورکړو چې، "د وړوکوالې راسې. ۲۲ څو ځله یې د هلاکولو دپاره اور او اوبو ته هم غورزولے دے، او کهٔ ته څهٔ کولے شې نو په مونږ رحم وکړه او مدد راسره وکړه." ۲۳ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "تهٔ ولې داسې وائې چې کهٔ تهٔ څهٔ کولے شې؟ د چا چې پوره ایمان وی د هغهٔ دپاره هر څهٔ ممکن دی." ۲۴ د هلک پلار چغې کړې چې، "زهٔ ایمان لرم، خو زما کمزورے ایمان مضبوط کړه." ۲۵ کله چې عیسیٰ ولیدل چې ګڼ خلق رانزدې کیږی نو هغهٔ هغه پیرے ورټلو. هغهٔ وفرمائیل، "اے ګونګا او کُوڼ پیریه، زهٔ درته حکم کوم، چې د دهٔ نه راوځه او بیا کله هم مهٔ ورننوځه." ۲۶ هغهٔ په زوره چغې کړې او ډېر یې تاو راتاو کړو او بیا پیرے ترې ووتو او هلک لکه د مړی په شان پرېوتو، بلکې ډېرو وئیل چې، "دے مړ دے." ۲۷ خو عیسیٰ هغه د لاسه ونیولو او په پښو یې ودرولو او هغه ودرېدو. ۲۸ بیا عیسیٰ دننه لاړو او د هغهٔ مریدانو ترې ځان له تپوس وکړو چې، "دا مونږ ولې نهٔ شُو شړلے؟" ۲۹ هغهٔ ورته وفرمائیل، "دا قِسم صرف او صرف د دُعا په وسیله شړلے کیږی."

د حضرت عیسیٰ په دویم ځل د خپل مرګ او د راژوندی کېدلو په حقله پیشګوئې کول

۳۰ بیا هغوئ د هغې علاقې نه لاړل او د ګلیل نه واوړېدل. عیسیٰ دا غوښتل چې هیڅوک پرې خبر نهٔ شی چې چرته دی، ۳۱ ځکه چې هغهٔ خپلو مریدانو له تعلیم ورکولو او ورته یې وفرمائیل چې، "اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی. هغوئ به دے قتل کړی، خو د مرګ نه درې ورځې پس به هغه بیا راژوندے شی." ۳۲ خو هغوئ د هغهٔ په خبره نهٔ پوهېدل او د یرې نه یې تپوس ترې هم نهٔ شو کولے.

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۳۳ هغوئ بیا کفرنحُوم ته راغلل کله چې عیسیٰ په کور کښې دننه وو نو د هغوئ نه یې تپوس وکړو چې، "تاسو په لار کښې د څهٔ په حقله بحث کولو؟" ۳۴ خو هغوئ غلی ؤو، ځکه چې په لار کښې هغوئ د یو بل سره دا بحث وکړو چې د ټولو نه لوئ څوک دے. ۳۵ هغه کښېناستو او هغه دولس مریدان یې راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، "کهٔ څوک دا غواړی چې د ټولو نه اول شی نو هغه دې ځان د ټولو نه وروستو کړی او د ټولو خادِم دې شی." ۳۶ بیا هغهٔ یو ماشوم د لاسه ونیولو او د هغوئ په وړاندې یې ودرولو او خپله غېږه یې ترې تاو کړه او ورته یې وفرمائیل، ۳۷ "څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی هغه ما نه، بلکې هغه څوک قبلوی چې زهٔ یې رالېږلے یم."

هغه څوک چې زمونږ خلاف نهٔ دے زمونږ ملګرے دے

۳۸ یوحنا هغهٔ ته ووئیل، "اُستاذه، مونږ یو سړے ولیدو چې ستا په نوم پیریان شړی، او مونږ د هغهٔ د منع کولو کوشش وکړو ځکه چې هغه زمونږ نه نهٔ وو." ۳۹ خو عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "هغه مهٔ منع کوئ ځکه چې داسې هیڅوک نشته چې زما په نوم معجزې ښکاره کوی او بیا به په ما پسې بد وائی. ۴۰ خو هر څوک چې زمونږ خلاف نهٔ دے هغه زمونږ ملګرے دے. ۴۱ زهٔ

تاسو ته رښتيا وايم چې کۀ څوک هم تاسو ته په دې نيت يو جام اوبۀ درکړي چې تاسو د مسيح مريدان يئ نو هغه کس به يقيناً بې‌اجره پاتې نۀ شي.

د ګناه لمسون

۴۲ او هر څوک چې له دې وړو نه چې په ما ايمان لري، د هغوئ په لار کښې خنډونه جوړوي نو دا به د هغۀ دپاره غوره وي چې د هغۀ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شي او په درياب کښې وغورزولے شي. ۴۳-۴۴ کۀ ستا لاس تا ګناه ته ولمسوی نو ځان نه يې پرې کړه، ځکه چې ستا دپاره دا غوره ده چې په ابدي ژوندون کښې د يو بوڼډی لاس سره داخل شې، نۀ دا چې دواړه لاسونه دې سم وي او دوزخ ته لاړ شې چرته چې نۀ مړ کېدونکے اور دے. ۴۵-۴۶ او کۀ ستا پښه تا ګناه ته ولمسوی نو ځان نه يې پرې کړه ځکه چې ستا دپاره دا ښۀ ده چې په ابدي ژوندون کښې په يوه پښه شل داخل شې نۀ دا چې دواړه پښې دې سمې وي او دوزخ دې ځائ شي. ۴۷ او کۀ ستا سترګه تا ګناه ته ولمسوی نو وې باسه. ستا دپاره به دا غوره وي چې د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې په يوه سترګه داخل شې، نۀ دا چې دواړه سترګې دې وي او دوزخ ته وغورزولے شې، ۴۸ چرته چې چينجي چرې نۀ مري او اور يې نۀ مړ کيږي. ۴۹ هر څوک به په اور سره مالګين کيږي. ۵۰ مالګه ښۀ څيز دے، خو کۀ مالګه بې‌خونده شي نو بيا به څنګه دوباره مالګينه شي؟ په خپلو کښې مالګه وساتئ او د يو بل سره په صُلح اوسئ.“

د طلاق په باب کښې تعليم

۱۰ ۱ عيسىٰ د هغه ځائ نه بيا روان شو نو يهوديه او اُردن د سيند پورې غاړې ته لاړو، او ډېر خلق بيا ترې راچاپيره شُو. او د خپل عادت په مطابق هغۀ بيا هغوئ ته تعليم شروع کړو. ۲ نو څېنې فريسيان راغلل او ترې د آزمېښت په طور يې دا تپوس وکړو، ”ولې يو سړی له دا روا دی چې خپله ښځه طلاقه کړي؟“ ۳ هغۀ په جواب کښې ترې تپوس وکړو چې، ”موسىٰ تاسو ته څۀ حُکم کړے وو؟“ ۴ هغوئ جواب ورکړو چې، ”موسىٰ سړی ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې وليکي او ښځه دې پرېږدي.“ ۵ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”دا حُکم هغۀ ستاسو د زړۀ د سختوالي په وجه وليکلو. ۶ خو د دُنيا د شروع نه ”خُدائ پاک هغوئ نر او ښځه پيدا کړل.“ ۷ ”په دې وجه به سړے خپل مور پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره به يو ځائ شي. ۸ او دا دواړه به يو بدن شي.“ نو بيا نور دوئ دوه نه خو يو بدن وي. ۹ نو په دې وجه څوک چې خُدائ پاک يو ځائ کړي دي نو بنى آدم دې يې نۀ جدا کوي.“ ۱۰ نو بيا چې دوئ کور ته ننوتل نو مريدانو ترې په دې حقله تپوس وکړو. ۱۱ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”هر څوک چې خپله ښځه طلاقه کړي او د بلې سره وادۀ وکړي نو هغه د اولنۍ ښځې خلاف زنا کوي. ۱۲ او دغه شان کۀ يوه ښځه خاوند له طلاق ورکړي او بل سره وادۀ وکړي نو هغه هم زنا کوي.“

ماشومانو له برکت ورکول

۱۳ بيا خلقو د دې دپاره عيسىٰ له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدي خو مريدانو هغوئ ورټل. ۱۴ خو کله چې عيسىٰ دا وليدل نو خفه شو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مۀ منع کوئ ځکه چې د خُدائ پاک بادشاهي هم د داسې خلقو ده. ۱۵ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر څوک چې د خُدائ پاک بادشاهي د ماشوم په شان قبوله نۀ کړي هغه به په کښې هيڅکله هم ورداخل نۀ شي.“ ۱۶ هغۀ هغوئ په غېږ کښې اوچت کړل، په سر يې ورله لاس کېښودو او برکت يې ورکړو.

دولتمند سړے

۱۷ عيسىٰ بيا په سفر روانېدو چې يو سړی رامنډه کړه او د هغۀ په وړاندې په ګوډو شو او تپوس يې وکړو، ”اے نېکه اُستاذه. زۀ داسې څۀ وکړم چې د ابدي ژوندون وارث شم؟“ ۱۸ عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”تۀ ما ته نېک ولې وائې؟ د خُدائ پاک نه بغېر

بل هيڅوک نېک نشته. ۱۹ تا ته د خُدائ پاک حُکمونه معلوم دى چې، قتل مۀ کوه، زنا مۀ کوه، غلا مۀ کوه، د دروغو ګواهى مۀ کوه، ټګى مۀ کوه او د خپل مور پلار عزت کوه.“ ۲۰ هغۀ جواب ورکړو، ”اُستاذه. ما د ځوانى نه په دې هر څۀ عمل کړے دے.“ ۲۱ بيا عيسىٰ هغۀ ته وکتل، په هغۀ يې مينه راغله او ورته يې فرمائيل چې، ”په تا کښې د يو څيز کمے دے، لاړ شه خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له يې ورکړه، نو بيا به تۀ د آسمان خزانې ومومې. بيا راځه، او په ما پسې شه.“ ۲۲ کله چې هغۀ دا خبره واورېده نو خفه زهير لاړو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۳ عيسىٰ ګېرچاپېره خپلو مريدانو ته وکتل او ورته يې وفرمائيل، ”د يو مالداره دپاره د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره ګران کار دے.“ ۲۴ مريدان د هغۀ په دې خبره حق حېران شول خو عيسىٰ په دوېم ځل وفرمائيل، ”بچو، د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره ګران کار دے. ۲۵ د يو مالداره سړى په نسبت د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د يو اوښ دپاره د ستنې په سورى کښې تېرېدل آسان دى.“ ۲۶ هغوئ د مخکښې نه هم زيات حق حېران شول او يو بل ته يې ووئيل، ”نو بيا به څوک خلاصون ومومى؟“ ۲۷ عيسىٰ هغوئ ته وکتل او وې فرمائيل، ”د بنى آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خُدائ پاک ته هر څۀ ممکن دى.“ ۲۸ بيا پطروس وئيل شروع کړل، ”ګوره، مونږ خو د دې دپاره هر څۀ پرېښى دى چې تا پسې روان شو.“ ۲۹ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”زۀ تاسو ته دا وايم چې چا چې زما او زما د زيرى د خاطره کور، ورونړه، خوېندې، مور پلار، اولاد يا زمکه پرېښى وى، ۳۰ نو چې هغوئ ته به په دې دُنيا کښې يو په سل اجر ورکړے شى، کورونه، ورونړه، خوېندې، ميندې، اولاد او زمکه، او ورسره ربړېدل، او په آخرت کښې به د تل ژوندون بيا مومى. ۳۱ خو ډېر اول به آخر کړے شى او آخر به اول کړے شى.“

په درېم ځل د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ او د بيا ژوندى کېدو په باب کښې پېشګوئي کول

۳۲ دوئ د يروشلم په لار روان وُو او عيسىٰ ترې وړاندې وو. او مريدان حېران شوى وُو او څوک چې ورپسې روان وُو هغوئ ېرېدل. هغۀ هغه دولس مريدان ځان له کړل او ورته يې وضاحت وکړو چې هغۀ ته څۀ پېښېدونکى دى. ۳۳ هغۀ ورته وفرمائيل، ”مونږ اوس يروشلم ته ځو او اِبن آدم به مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو ته حواله کړے شى. هغوئ به پرې د مرګ حُکم وکړى او غېريهوديانو ته به يې حواله کړى. ۳۴ په هغۀ پورې به ملنډې وکړے شى او توکانې به پرې وتُوکلے شى، په کوړو به ووهلے شى او قتل به يې کړى، خو درې ورځې پس به هغه بيا ژوندے پاځى.“

د يوحنا او يعقوب عرض

۳۵ د زبدى زامن يعقوب او يوحنا هغۀ له ورغلل او ورته يې ووئيل، ”اُستاذه مونږ چې ستا نه څۀ هم غواړو هغه زمونږ دپاره وکړه.“ ۳۶ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”تاسو څۀ غواړئ چې زۀ يې درله وکړم؟“ ۳۷ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ له دا اجازت راکړه چې مونږ هم ستا په لوئ کښې تا سره، يو ستا ښى لاس ته او بل ګس لاس ته يو ځائ کښېنو.“ ۳۸ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو چې څۀ غواړئ په هغې نۀ پوهېږئ. کوم د مصيبتونو کنډول به چې زۀ څښم ولې تاسو به هغه وڅښلے شئ؟ يا به هغه بپتسمه واخستلے شئ چې به پرې زما بپتسمه کيږى؟“ ۳۹ هغوئ جواب ورکړو چې، ”آو، مونږ يې څښلے شُو.“ بيا عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”کوم کنډول چې زۀ څښم، تاسو به يې وڅښئ، او په کومه بپتسمه چې به زما بپتسمه کيږى، په هغې به ستاسو بپتسمه هم وشى. ۴۰ خو دا زما په اختيار کښې نۀ دى چې خپل ښى او ګس لاس ته څوک کښېنوم، خو دا د هغه چا دے د چا دپاره چې دا تيار کړے شوے دے.“ ۴۱ هر کله چې نورو لسو دا واورېدل نو هغوئ يعقوب او يوحنا ته غصه شول. ۴۲ عيسىٰ هغوئ ځان ته راوبلل او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو ته پته ده چې د قومونو حکمرانان په خپلو خلقو باندې رُعب اچوى او د هغوئ لوئ آفسران په هغوئ باندې د خپل اختيار غلط استعمال کوى. ۴۳ خو ستاسو دپاره داسې نۀ دى. په تاسو کښې چې څوک مشرى غواړى هغه دې ستاسو خادِم شى. ۴۴ او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړى هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادِم شى. ۴۵ ځکه چې اِبن آدم د دې دپاره رانۀغلو چې د هغۀ خِدمت دې وکړے شى خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خِدمت وکړى او خپل ژوند د ډېرو دپاره فديه کړى.“

د ړوند برتمایئ بینا کول

۴۶ خو هغوئ یریحو ته راغلل او کله چې عیسیٰ او د هغهٔ مریدان د ښارېي نه ووتل نو ګڼ خلق ورپسې وُو، نو یو ړوند فقیر د تمائ زوئ برتمایئ څوک چې د لارې په غاړه ناست وو، ۴۷ نو کله چې هغه په دې خبر شو چې دا عیسیٰ ناصری دے نو هغهٔ چغې کړې، "اے عیسیٰ د داؤد زویه، په ما رحم وکړه." ۴۸ ډېرو خلقو ورته په سختئ ووئیل چې، "چپ شه،" خو هغهٔ لا نورې هم چغې زیاتې کړې، "اے د داؤد زویه. په ما رحم وکړه." ۴۹ عیسیٰ ودرېدلو او وې فرمائیل، "دے دلته راولئ." نو هغوئ هغه ړوند سړے راوستو او ورته یې ووئیل، "پاڅه، زړَور شه، هغه دې غواړی." ۵۰ په دې هغهٔ خپله چُوغه وغورزوله، سمدستی پورته شو او عیسیٰ له راغلو. ۵۱ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "تهٔ څهٔ غواړې چې زهٔ یې ستا دپاره وکړم؟" هغه ړوند سړی جواب ورکړو، "اُستاذه، زهٔ بیا خپل نظر غواړم." ۵۲ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل، "لاړ شه، خپل ایمان تهٔ روغ کړې،" نو سمدستی هغه بینا شو او عیسیٰ پسې روان شو.

په یروشلم کښې د حضرت عیسیٰ کامیابه استقبال

۱۱ ۱ هغوئ چې یروشلم ته رانزدې شول او چې بیت‌فګې او بیت‌عنیاه ته د زیتُونو غرهٔ ته ورسېدل نو عیسیٰ خپل دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل، ۲ "دې مخامخ کلی ته ورشئ. نو چې څنګه ورننوځئ نو تاسو به یو کوچانے ترلے ومومئ چې تر اوسه پرې هیچا لا سورلی نهٔ ده کړې. هغه پرانیزئ او دلته یې راولئ. ۳ کهٔ څوک درنه تپوس وکړی چې دا څهٔ کوئ؟ نو ورته ووایئ چې زمونږ د مالِک دا په کار ده او هغه به یې سمدستی دلته واپس راولېږی." ۴ هغوئ لاړل او د دروازې نه بهر یې په کوڅه کښې هغه کوچانے ترلے ومونډلو. هغوئ هغه پرانستو، ۵ او په ولاړو خلقو کښې څینو ورته ووئیل چې، "دا څهٔ کوئ؟ تاسو دا کوچانے ولې پرانیزئ؟" ۶ نو هغوئ هغه جواب ورکړو څهٔ چې ورته عیسیٰ فرمائیلی وُو، نو بیا یې هغوئ پرېښودل چې بو یې ځی. ۷ نو هغوئ عیسیٰ له کوچانے راوستو او خپلې جامې یې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. ۸ او ډېرو خلقو ورته په لارو کښې خپلې جامې وغوړولې او نورو د پټو نه څانګې پرېکړلې او ورته یې خورې کړلې. ۹ او څومره خلق چې مخکښې تلل او هغه چې وروستو راتلل، نو بیا څوک چې د هغهٔ نه وړاندې تلل او څوک چې ورپسې روان وُو هغوئ چغې ویستلې چې، "اُمبارکی د هغه چا چې د مالِک خُدائ په نوم راځی. ۱۰ زمونږ د پلار نیکهٔ داؤد راتلونکې بادشاهی دې مبارکه وی. په آسمان کښې دې په هغهٔ مبارکی وی." ۱۱ هغه یروشلم ښار ته راغلو او د خُدائ کور ته ورننوتو او ګېرچاپېره یې وکتل، خو ماښام ناوخته هغه د دولسو مریدانو سره بیت‌عنیاه ته لاړو.

د اینځر په ونې لعنت کول

۱۲ په بله ورځ چې هغوئ د بیت‌عنیاه نه ووتل نو عیسیٰ اوږے شوے وو. ۱۳ او د لرې نه یې چې د اینځر یوه ونه ولیده نو ورغلو چې هغه په کښې څهٔ پیدا کړی. خو کله چې هغه ورغے نو د پاڼو نه بغېر یې په کښې هیڅ ونهٔ مونډل ځکه چې دا د اینځرو موسم نهٔ وو. ۱۴ هغه ونې ته یې وفرمائیل چې، "بیا به هیڅوک هم هیڅکله ستا نه مېوه ونهٔ خوری." او د هغهٔ مریدانو دا واورېدل.

د خُدائ پاک د کور پاکول

۱۵ کله چې هغوئ یروشلم ته راغلل نو عیسیٰ بیا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خُدائ په کور کښې یې سوداګری کوله وشړل. او هغه د صرافانو تختې او د کونترو د خرڅوونکو کُرسی یې نسکورې کړې. ۱۶ او د خُدائ د کور په دربار کښې هغهٔ د تجارت د څیزونو وړل راوړل نهٔ پرېښودل. ۱۷ نو بیا یې هغوئ ته تعلیم شروع کړو او وې فرمائیل، "ولې صحیفې دا نهٔ وائی چې، زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی؟ خو تاسو ترې د ډاکوانو اډه جوړه کړې ده." ۱۸ مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو چې دا واورېدل نو کوشش یې کولو چې هغه په څهٔ چل هلاک کړی خو هغوئ یرېدل ځکه

چې ټول خلق د هغهٔ د تعلیم نه ډېر متاثره وُو.

د اینځر د وچې شوې ونې سبق

(۱۹) او چې ماښام شو نو عیسیٰ او د هغهٔ مریدان د ښار نه بهر ووتل. (۲۰) بله ورځ سحر وختی چې هغوئ په لاره تېرېدل نو
هغوئ ولیدل چې هغه د اینځر ونه له بېخ نه اوچه شوې ده. (۲۱) پطروس هغه خبره رایاده کړه کومه چې عیسیٰ پرون د اینځر
ونې ته کړې وه نو هغهٔ ووئیل، "اُستاذه، وګوره د اینځر په کومه ونه چې تا لعنت کړے وو هغه اوچه شوې ده." (۲۲) عیسیٰ ورته
جواب ورکړو چې، "په خُدائ پاک ایمان ساتئ. (۲۳) زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې کهٔ څوک دې غر ته ووائی چې د دې خپل ځایه
اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، او په زړهٔ کښې یې شک نهٔ وی او ایمان ساتی، نو هر څهٔ چې وائی هغه به د هغهٔ دپاره
وشی. (۲۴) ځکه زهٔ تاسو ته وایم، تاسو چې د څهٔ دپاره هم دُعا کوئ نو ایمان ساتئ چې دا تاسو حاصل کړو نو هغه به ستاسو
شی. (۲۵)-(۲۶) او هر کله چې تاسو دُعا ته ودرېږئ نو کهٔ ستاسو په زړهٔ کښې د چا خلاف خبرې وی، نو هغه معاف کړئ، د دې
دپاره چې ستاسو آسمانی پلار به ستاسو نافرمانی معاف کړی."

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله سوال

(۲۷) هغوئ یو ځل بیا یروشلم ته راغلل او کله چې عیسیٰ د خُدائ په کور کښې ګرځېدو نو مشران اِمامان، د شرعې عالمان او د
قوم مشران ورته راغلل، (۲۸) او ورته وې وئیل، "تهٔ دا کارونه په کوم اختیار کوې؟ او دا اختیار تا له چا درکړے دے چې تهٔ
داسې کوه؟" (۲۹) عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، "زهٔ هم ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زهٔ به هم تاسو ته دا
وښایم چې په کوم اختیار زهٔ دا کارونه کوم. (۳۰) د یحییٰ بپتسمه د آسمان د لورى وه او کهٔ د انسان نه؟ جواب راکړئ." (۳۱) په
دې هغوئ د یو بل سره په بحث شول چې، "مونږ څهٔ ووایو؟ کهٔ چرې مونږ ووایو چې له آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا
تاسو په هغهٔ ایمان ولې رانهٔ وړو؟ (۳۲) او کهٔ مونږ وایو چې د انسانانو نه، نو بیا به څهٔ وشی؟" دوئ د خلقو نه یرېدل ځکه چې د
ټولو خلقو دا ایمان وو چې یحییٰ نبی وو. (۳۳) نو ځکه هغوئ جواب ورکړو چې، "مونږ خبر نهٔ یُو." او عیسیٰ ورته وفرمائیل
چې، "بیا به زهٔ هم درته ونهٔ وایم چې زهٔ په کوم اختیار دا کارونه کوم."

د انګورو باغ او د باغوانانو مِثال

۱۲ (۱) عیسیٰ هغوئ ته بیا په مِثالونو کښې خبرې شروع کړې. "یو سړی د انګورو باغ ولګولو او ګېرچاپېره یې دېوال ترې
تاو کړو او په کښې یې د انګورو لنګرى ولګوله او د څوکیدارئ دپاره یې په کښې یو برج جوړ کړو. او بیا یې زمیندارانو ته په
اجاره ورکړو او بل مُلک ته لاړو. (۲) کله چې د انګورو موسم راغلو نو هغهٔ اجاره دارو له یو نوکر ورولېږلو چې د هغوئ نه د
هغهٔ د پېداوار برخه وصول کړی. (۳) خو هغوئ هغه ونیولو، وې وهلو او تش لاس یې واپس ولېږلو. (۴) بیا هغهٔ یو بل نوکر
ورولېږلو او دے هم هغوئ په سر سر وټکولو او بې‌عزته یې کړو. (۵) بیا هغهٔ یو بل ورولېږلو او هغه دوئ مړ کړو. او د دهٔ نه
علاوه داسې نور هم وُو، څوک یې چې ووهل او ځینې یې مړهٔ کړل. (۶) اوس د دهٔ سره یو کس پاتې وو، د هغهٔ خپل نیازبین
زوئ. په آخر کښې یې هغه ورولېږلو. هغهٔ ووئیل چې زما د زوئ احترام خو به وکړی. (۷) خو اجاره دارو یو بل ته ووئیل چې
هم دغه خو وارث دے، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ شی. (۸) نو هغوئ هغه ونیولو او مړ یې کړو او د هغهٔ لاش
یې د باغ نه بهر وغورزولو. (۹) نو د انګورو د باغ مالِک به د هغوئ سره څهٔ سلوک وکړی؟ هغه به راشی او دا ټول اجاره دار به
مړهٔ کړی او د انګورو باغ به بل چا له ورکړی. (۱۰) ولې تاسو په مقدس کِتاب کښې دا چرې نهٔ دی لوستی؟ کوم کاڼے چې
کِلکارانو رد کړے وو هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو. (۱۱) دا د مالِک خُدائ کارونه دی او دا زمونږ په نظر کښې عجیبه
ښکاری." (۱۲) بیا هغوئ داسې څهٔ بهانه لټوله چې هغه ګرفتار کړی ځکه چې هغوئ پوهېدل چې دے دا مِثال د هغوئ په خلاف
ورکوی، خو هغوئ د خلقو نه یرېدل نو هغوئ هغه پرېښودو او ترې لاړل.

د روم قیصر له محصُول ورکول

۱۳ بیا هغوئ څو فریسیان او هیرودیان ورولېږل چې عیسیٰ په خپلو خبرو کښې راګیر کړی. ۱۴ هغوئ راغلل او ورته یې ووئیل، ”اُستاذه، مونږ خبر یُو چې تهٔ یو رښتینے سړے یې او د هیچا طرفداری نهٔ کوې، کهٔ هغه هر څوک هم وی، خو تهٔ د خُدائ پاک د لارې تعلیم په رښتیا سره ورکوې. ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قیصر ته محصُول ورکړُو او کهٔ نه؟ ولې مونږ هغوئ ته ورکړُو او کهٔ ور یې نهٔ کړُو؟“ ۱۵ خو هغه د دوئ په منافقت پوهه شو او ورته یې وفرمائیل، ”تاسو ولې زما د راګېرولو کوشش کوئ؟ ما له د سپینو زرو یوه سیکه راوړئ چې زهٔ ورته وګورم.“ ۱۶ هغوئ یوه سیکه راوړه او هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”په دې د چا تصویر او د چا نوم دے؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”دا د قیصر دے.“ ۱۷ بیا عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”څهٔ چې د قیصر وی هغه قیصر له ورکړئ او څهٔ چې د خُدائ پاک وی هغه خُدائ پاک له ورکړئ.“ هغوئ د دهٔ په خبرو حق حېران شول.

د قیامت په باب کښې سوال

۱۸ بیا ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغهٔ له راغلل او د هغهٔ نه یې داسې تپوس وکړو چې، ۱۹ ”اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې کهٔ د چا ورور مړ شی او ښځه یې پاتې شی او بچی یې نهٔ وی نو بل ورور دې هغه کونډه وادهٔ کړی او د هغهٔ نسل دې پیدا کړی. ۲۰ نو اوس اووهٔ وروڼه وُو، وړومبی وادهٔ وکړو او بې‌اولاده مړ شو. ۲۱ بیا هغه ښځه دویم وادهٔ کړه او هغه هم بې‌اولاده مړ شو او دغه شان دریم وکړل. ۲۲ آخر اووهٔ واړه مړهٔ شول خو د یو هم اولاد ونهٔ شو. بیا هغه ښځه هم مړه شوه. ۲۳ د قیامت په ورځ به دا ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره اووهٔ واړو وادهٔ کړے وو؟“ ۲۴ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”تاسو په غلطه یئ او هم دغه وجه ده چې نهٔ خو تاسو په کِتابِ مقدس پوهېږئ او نهٔ د خُدائ پاک په قدرت. ۲۵ کله چې هغوئ د مړو نه بیا راژوندی شی نو هغوئ به یو بل سره وادهٔ نهٔ کوی. هغوئ به د آسمان د فرښتو په شان وی. ۲۶ خو قیامت په ورځې د مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله، ولې تاسو د موسیٰ په کِتاب کښې هیڅ نهٔ دی لوستی، د سوزېدونکی بوټی په قیصه کښې، چې خُدائ پاک ورته وفرمائیل، ”زهٔ د اِبراهیم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک، او د یعقوب خُدائ پاک یم“؟ ۲۷ خُدائ پاک د مړو خُدائ پاک نهٔ دے بلکې د ژوندو خُدائ پاک دے. تاسو ډېر ګمراه شوی یئ.“

اول حُکم

۲۸ بیا د شرعې په عالمانو کښې یو کس چې د دوئ دا بحث یې اورېدو او پوهه شو چې هغهٔ دوئ ته څنګه ښهٔ جواب ورکړو، نو راوړاندې شو. او هغهٔ تربنه تپوس وکړو، ”کوم یو حکم د ټولو نه اول دے؟“ ۲۹ عیسیٰ جواب ورکړو، ”اول حکم دا دے چې، ”اے بنی اِسرائیلو واورئ. مالِک زمونږ مالِک خُدائ پاک واحد ذات دے. ۳۰ تاسو د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړهٔ سره، په پوره ځان، او په پوره عقل او په خپل ټول طاقت سره مینه ساتئ.“ ۳۱ دویم دا دے چې، ”د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ.“ د دې حکمونو نه بل لوئ حکم نشته.“ ۳۲ نو د شرعې عالم هغهٔ ته ووئیل، ”شاباش اُستاذه، ډېر دې ښهٔ وفرمائیل، تهٔ رښتیا وائې چې خُدائ پاک یو دے او بې له هغهٔ نه بل نشته. ۳۳ او د هغهٔ سره په پوره زړهٔ او په پوره پوهې او په خپل ټول طاقت سره مینه کوئ او د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ، نو دا د بلې هرې یوې سوزېدونکې قربانۍ یا نذرانې نه ډېر غوره کار دے.“ ۳۴ هر کله چې عیسیٰ ولیدل چې هغهٔ څومره په پوهه سره جواب ورکړو نو هغهٔ ورته وفرمائیل چې، ”تهٔ د خُدائ پاک د بادشاهۍ نه لرې نهٔ یې.“ د دې نه پس بیا چا همت ونهٔ کړو چې د عیسیٰ نه نور تپوسونه وکړی.

د حضرت داؤد د زوئ په حقله سوال

۳۵ نو کله چې عیسیٰ د خُدائ په کور کښې تعلیم ورکولو، داسې یې وفرمائیل، ”نو د شرعې عالمان بیا دا څنګه وائی چې مسیح

د داؤد زوئ دے؟ ۳۶ داؤد په خپله د روحُ القُدس د الهام په وسيله دا فرمائيلى دى چې، "مالِک زما مالِک ته وفرمائيل، زما ښى لاس ته تر هغې کښېنه چې ترځو زهٔ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نهٔ کړم." ۳۷ داؤد په خپله هغهٔ ته مالِک وائى، نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شى؟" هلته ډېره ګڼه وه او ډېر په مينه يې د دهٔ خبرې اورېدې.

د شرعې عالمان ملامت کول

۳۸ عيسىٰ په خپل تعليم کښې دوئ ته وفرمائيل چې، "د شرعې د عالمانو نه ځان ساتئ ځوک چې په لويو لويو چوغو کښې ګرځى او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر خوشحالېږى ۳۹ او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د مشرىَ په ځائ کښېناستل خوښوى. ۴۰ هم دا هغه خلق دى چې د کونډو جائيدادونه قبضه کوى او د رياکارىَ اوږدې اوږدې دُعاګانې کوى، دوئ به سخته سزا ومومى."

د يوې کونډې ښځې شکرانه

۴۱ عيسىٰ د خُدائ د کور خزانې ته مخامخ کښېناستو او دا ننداره يې کوله چې خلق په خزانه کښې پيسې څنګه اچوى. ډېرو مالدارو خلقو ډېرې زياتې پيسې واچولې. ۴۲ بيا يوه غريبه کونډه راغله او هغې د تانبې دوه سيکې په کښې واچولې چې دواړه د يوې پيسې برابرې وې. ۴۳ بيا عيسىٰ خپل مريدان ځان ته راوبلل او ورته يې وفرمائيل، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دې غريبې کونډې د هر چا نه زيات واچول. ۴۴ ځکه چې هغه نورو چې څهٔ واچول د هغوئ سره د ضرورت نه سېوا ؤو، خو هغې د خپلې غريبىَ په مطابق چې څهٔ هم ورسره نهٔ ؤو د خپلې ګزارې هر څهٔ يې واچول."

د خُدائ پاک د کور د بربادىَ په باب کښې پېشګوئې

١٣ ١ څهٔ وخت چې عيسىٰ د خُدائ د کور نه په وتو وو نو د هغهٔ يو مريد ورته ووئيل، "وګوره، اُستاذه. څومره ښکلى کاڼى او عمارتونه دى." ۲ عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل، "تهٔ دا لوئ لوئ عمارتونه وينې؟ په دې کښې به يو کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نهٔ شى او ټول به ونړولے شى."

د تکليفونو شروع

۳ او هر کله چې عيسىٰ د زيتُونو په غرهٔ د خُدائ کور ته مخامخ ناست وو نو پطروس، يعقوب، يوحنا او اندرياس ترې ځانله تپوس وکړو، ۴ "مونږ ته ووايه چې دا کار به کله کيږى او د دې ټولو د پوره کېدو نښه به څهٔ وى؟" ۵ نو بيا عيسىٰ دوئ ته وفرمائيل چې، "خيال کوئ چې ځوک مو بېلارې نهٔ کړى. ۶ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشى او دعوىٰ به کوى او وائى به چې زهٔ مسيح يم، او ډېر خلق به بېلارې کړى. ۷ هر کله چې تاسو د لرې او نزدې جنګونو خبر واورئ نو مهٔ وارخطا کيږئ ځکه چې دا څيزونه به ضرور پېښيږى خو آخر وخت به لا نهٔ وى راغلے. ۸ قومونه به د قومونو سره په جنګ وى، بادشاهى به د بادشاهىِ سره، په ډېرو ځايونو کښې به زلزلې او قحطونه راځى خو دا به د لنګون د دردونو شروع وى. ۹ خو تاسو بېدار اوسئ. تاسو به عدالتونو ته حواله کيږئ، تاسو به په عبادتخانو کښې په کوړو وهلے کيږئ، او تاسو به د حاکمانو او بادشاهانو په وړاندې زما په وجه پېش کولے شئ چې د هغوئ په وړاندې زما ګواهان شئ. ۱۰ خو د آخر وخت نه اول به زما د زيرى بيان ټولو قومونو ته وکړے شى. ۱۱ خو هر کله چې تاسو ونيولے شئ او عدالت ته بوتلے شئ نو د اول نه تاسو مهٔ پرېشانه کيږئ چې تاسو به څهٔ وايئ. خو هر کله چې وخت راشى نو هغه وخت چې څهٔ د وينا دپاره درکړے شى هغه وايئ، ځکه چې دا به ستاسو خبرې نهٔ وى بلکې ستاسو په ژبه به روحُ القُدس ګويا وى. ۱۲ ورور به د ورور د مرګ جاسوس شى او پلار به د زوئ، او اولاد به د مور پلار خلاف شى او مرګ ته به يې حواله کوى. ۱۳ ټول به زما د نوم په وجه تاسو نه نفرت کوى، خو هغه ځوک چې تر آخره قائم پاتې شى هغه به بچ شى.

لوئ مصيبت

۱۴ هر کله چې تاسو ووينئ چې، هغه پليت بُت چې تباهي راولي په هغه ځائ کښې ولاړ دے چرته چې نۀ دے پکار، نو
لوستونکی دې پوهه شی، نو هغه څوک چې په يهوديه کښې دی غرونو ته دې وتښتی. ۱۵ کۀ څوک د چت دپاسه وی هغه دې
کله هم کور ته ښکته نۀ راکوزيږی چې څۀ ترې وباسی. ۱۶ کۀ څوک په پټی کښې وی نو هغه دې د خپلې چُوغې راخستلو دپاره
نۀ واپس کيږی. ۱۷ افسوس دے په هغه ښځو چې په هغه ورځو کښې اُميدوارې وی او په هغوئ چې بچو له سينه ورکوی. ۱۸
دُعا کوئ چې دا واقعه په ژمی کښې پيښه نۀ شی. ۱۹ ځکه چې هغه به ډيرې د بد حالۍ ورځې وی. خُدائ پاک چې دا دُنيا پيدا
کړې ده لا تر اوسه داسې وخت نۀ دے راغلے او نۀ به بيا چرته راشی. ۲۰ کۀ چرې مالِک خُدائ هغه د تکليف ورځې لنډې
کړې نۀ وے نو هيڅ يو بشر به هم بچ شوے نۀ وے، خو د خپلو غوره کړو د خاطره هغۀ دا ورځې لنډې کړې. ۲۱ او کۀ بيا
تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائی چې وګورئ، مسيح دلته دے يا هلته دے، نو باور پرې مۀ کوئ. ۲۲ دروغژن
مسيحيان او دروغژن نبيان به راښکاره شی او لوئې معجزې او نښې به ښکاره کوی، او کۀ ممکن وی نو غوره شوی خلق به
بې‌لارې کړی. ۲۳ خو تاسو خبردار اوسئ، ما تاسو د اول نه په دې خبر کړئ.

د اِبن آدم راتلل

۲۴ خو په هغه ورځو کښې د دې تنګسيا نه پس به نمر تور شی او سپوږمی به رڼا نۀ کوی. ۲۵ ستوری به د آسمان نه
راپريوځی او آسمانی طاقتونه به ولړزولے شی. ۲۶ بيا به هغوئ ووينی چې اِبن آدم به په وريځو کښې په لوئ قدرت او ډير
شان او شوکت سره راځی. ۲۷ او هغه به فرښتې ولېږی او د آسمان د څلورو طرفونو نه او د دُنيا د آخری حدونو نه به خپل
غوره کړی خلق راټول کړی.

د اينځر د ونې نه سبق

۲۸ د اينځر د ونې نه سبق زده کړئ. هر کله چې د هغې نازکې څانګې غوټۍ ونيسی او پاڼې وکړی نو تاسو پوهه شئ چې اوړے
په راتلو دے. ۲۹ هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې ووينئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه ډير نزدې او په دروازه کښې ولاړ دے.
۳۰ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دا موجوده پيړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ شی. ۳۱ زمکه او آسمان
به فنا شی خو زما کلام به هيچرې فنا نۀ شی.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۲ خو د هغې ورځې او ساعت هيچا ته پته نشته، نۀ خو د آسمان فرښتو ته پته شته او نۀ زوئ ته، خو صرف زما پلار پرې خبر
دے. ۳۳ خبردار اوسئ، ويښ اوسئ. تاسو د دې نه خبر نۀ يئ چې هغه وخت به کله راځی. ۳۴ د دې مثال د هغه سړی په
شان دے چې د کوره لرې روان وی او څۀ وخت چې خپل کور نه ځی نو خپلو نوکرانو ته اختيار ورکړی چې هر يو دې خپل
کار کوی او څوکيدار ته هم حکم ورکړی چې بيدار اوسی. ۳۵ نو بيا تاسو بيدار اوسئ ځکه چې تاسو په دې نۀ يئ خبر چې د
کور مالِک به کله راځی، ماښام کۀ په نيمه شپه، په چرګ بانګ کۀ سحر په خره. ۳۶ کۀ چرې هغه ناګهانه راشی نو چې هغه مو
اودۀ لاندې نۀ کړی. ۳۷ او زۀ چې څۀ تاسو ته وايم نو هغه ټولو ته وايم چې بيدار اوسئ.“

د حضرت عيسىٰ د قتلولو سازش

۱۴ ۱ د فسح او د پتيرې روټۍ اختر ته دوه ورځې پاتې وې او مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو داسې طريقه لټوله چې
عيسىٰ په پټه ونيسی او وې وژنی. ۲ هغوئ ووئيل چې، ”دا دې د اختر په ورځو کښې نۀ وی، هسې نه چې په خلقو کښې بلوا

جوړه شی."

په بیتِعنیاه کښې د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

۳ عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیتِعنیاه کښې وو. کله چې هغه روټۍ ته کښېناستو، نو یوه ښځه راغله او ډېر قیمتی خالص عطر یې د مرمرو په عطردان کښې راوړل. هغې د عطردان سر مات کړو او د هغهٔ په سر یې عطر واچول. ۴ په حاضر مجلس کښې ځینې کسانو په غصه کښې ووئیل چې، "دا قیمتی عطر ولې ضائع شول؟ ۵ ځکه چې دا عطر خو به په څهٔ دپاسه د درېو سوو دینارو خرڅ شوے وے او پېسې به یې خوارانو له ورکړے شوے وے." نو هغوئ هغې ته غصه وکړه.
۶ خو عیسیٰ ورته وفرمائیل، "دا پرېږدئ، تاسو دا ښځه ولې تنگوئ؟ هغې زما ډېر ښهٔ خِدمت وکړو. ۷ ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی او هر کله چې تاسو غواړئ د هغوئ مدد کولے شئ خو زهٔ به درسره تل نهٔ یم. ۸ هغې نه چې څهٔ کېدے شول، هغه یې وکړل. هغې د ښخولو نه وړاندې زما په بدن عطر واچول. ۹ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې هر چرته چې په دُنیا کښې دا زېرے خورېږی نو څهٔ چې هغې وکړل نو دا به هم په کښې یادېږی."

د یهوداه اِسکریوتی په حضرت عیسیٰ مُخبری کولو ته راضی کېدل

۱۰ نو بیا یهوداه اِسکریوتی چې په هغه دولسو مریدانو کښې یو وو، مشرانو اِمامانو له لاړو چې د عیسیٰ مخبری وکړی. ۱۱ چې هغوئ د هغهٔ د غرض نه خبر شول نو هغوئ ډېر خوشحاله شول او د هغهٔ سره یې د پېسو ورکولو وعده وکړه. د هغه وخت نه پس هغه د مخبری د موقعې په تلاش کښې وو.

مریدانو سره فسح خوړل

۱۲ د پتیرې روټۍ د اختر په اوله ورځ چې هغوئ د فسح گډورے قربانولو، د عیسیٰ مریدانو د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړُو؟" ۱۳ نو هغهٔ خپل دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل، "ښار ته لاړ شئ، یو سړے به ووینئ چې د اوبو منگے به وړی، په هغهٔ پسې لاړ شئ، ۱۴ او هغه چې کوم کور ته ننوځی نو د هغه کور مالِک له دا پیغام ورکړئ چې، اُستاذ وائی چې زما او زما د مریدانو دپاره د فسح د خوراک دپاره د مېلمستیا کومه کوټه مقرره شوې ده؟ ۱۵ هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره کړے شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره هلته د فسح تیارے وکړئ."
۱۶ بیا مریدان روان شول او چې ښار ته دننه شول نو هغوئ هر څهٔ هغه شان ومونده څنگه چې هغهٔ ورته فرمائیلی وُو، نو هغوئ د فسح د خوراک تیارے وکړلو. ۱۷ کله چې ماښام شو نو هغه د دولسو مریدانو سره راغلو. ۱۸ څهٔ وخت چې هغوئ روټۍ ته کښېناستل نو عیسیٰ وفرمائیل، "زهٔ درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی، هغه څوک چې ما سره روټۍ خوری." ۱۹ په ډېرې پرېشانۍ سره هغوئ یو یو ورته ووئیل، "رښتیا زهٔ خو به نهٔ یم؟" ۲۰ هغهٔ ورته وفرمائیل چې، "په تاسو دولسو کښې هغه یو دے څوک چې ما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کوی. ۲۱ د اِبن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څهٔ راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم مُخبری کوی. کهٔ هغه سړے پیدا شوے نهٔ وے نو دا به ډېره ښهٔ وه."

د عشاء ربانیٰ مقررول

۲۲ د خوراک په وخت عیسیٰ یوه روټۍ راواخسته، شُکر یې پرې وکړو او ماته یې کړه. په هغوئ یې وویشله او وې فرمائیل، "دا واخلئ، دا زما بدن دے." ۲۳ بیا هغهٔ یوه پیالۍ راواخسته او د خُدائ پاک شُکر یې پرې وویستو او هغوئ له یې ورکړه او هغوئ ټولو ترې وڅښل. ۲۴ او بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، "دا زما وینه ده چې د خُدائ پاک او د انسانانو تر مینځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو دپاره توئېږی. ۲۵ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې د انگورو رس به زهٔ بیا تر هغې ورځې پورې ونهٔ څښم ترڅو چې زهٔ د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې یې تازه ونهٔ څښم." ۲۶ د حمد وئیلو نه پس دوئ د زیتُونو غرهٔ ته لاړل.

د پطروس د اِنکار پېشګوئي

(۲۷) او عیسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، "تاسو ټول به تيندک وخورئ ځکه چې دا ليکلے شوی دی چې، "زۀ به شپون ووهم او ګډې به بې خورې ورې شی." (۲۸) خو هر کله چې زۀ بيا ژوندے پاڅولے شم نو زۀ به ستاسو نه وړاندې ګليل ته لاړ شم." (۲۹) پطروس جواب ورکړو، "کۀ چرې دوئ ټول تيندک وخوری، خو زۀ به هيڅرې تيندک ونۀ خورم." (۳۰) عیسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، "زۀ تا ته رښتيا وايم چې تۀ به نن په هم دې شپه د دويم چرګ بانګ وئيلو نه وړاندې درې ځله زما نه اِنکاری شې." (۳۱) خو هغۀ په دې خبره زور ورکړو، "کۀ زۀ تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيڅرې اِنکاری نۀ شم." او هغوئ ټولو هم دغه شان ووئيل.

په ګيتسمنی کښې دُعا کول

(۳۲) کله چې هغوئ ګيتسمنی نومې ځائ ته ورسېدل نو عیسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، "ترڅو چې زۀ دُعا کوم تاسو دلته کښېنئ." (۳۳) او هغۀ بيا د ځان سره پطروس، يعقوب او يوحنا بوتلل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانی پرې راغله. (۳۴) او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، "زما زړۀ د غمه چوی او مرګ ته نزدې شوے يم. دلته ايسار شئ او ما سره بېدار اوسئ." (۳۵) بيا هغه يو څو قدمه لاړو، او په زمکه پړمخې پرېوتو او دا دُعا يې وغوښتله، "کۀ دا کېدے شی نو دا سخت وخت دې له ما نه لرې کړے شی."
(۳۶) هغۀ وفرمائيل، "ابا،" يعنې پلاره، "ستا دپاره هر څۀ ممکن دی. دا د تکليف پياله زما نه اخوا کړه، خو زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی." (۳۷) هغه واپس راغلو او هغوئ يې اودۀ ومونดل. نو هغۀ پطروس ته وفرمائيل، "شمعونه، اودۀ يې څۀ؟ ولې تاسو ما سره يوه ګينټه قدرې هم بېدار نۀ شوئ پاتې کېدے؟ (۳۸) بېدار شئ، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ. ځکه چې روح خو تيار دے خو بدن کمزورے دے." (۳۹) يو ځل بيا هغه لاړو او هم هغه شان دُعا يې وغوښته.
(۴۰) چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوئ يې اودۀ ومونډل ځکه چې د هغوئ سترګې درنې شوې وې، او هغوئ په دې نۀ پوهېدل چې هغۀ ته څۀ جواب ورکړی. (۴۱) درېم ځل هغه راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، "ولې تاسو لا هغه شان اودۀ يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ بس، هغه وخت راغلو چې اِبن آدم د ګناهګارانو لاسونو ته وسپارلے شی. (۴۲) پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مُخبر نزدې راغلے دے."

په حضرت عیسیٰ جاسوسی او د هغۀ ګرفتاری

(۴۳) عیسیٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستی يهوداه چې په دولسو مريدانو کښې يو وو راغلو، او هغۀ سره ډېر خلق چې تُورې او کوتکې په لاس وُو راښکاره شول. هغوئ مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او اولسی مشرانو رالېږلی وُو. (۴۴) جاسوس هغوئ ته دا نښه ښودلې وه، "څوک چې زۀ ښکل کړم هم هغه دے، وې نيسئ او د ځان سره يې په حفاظت بوځئ." (۴۵) کله چې دے هغه ځائ ته راورسېدو نو هغه سمدستی وروړاندې شو او عیسیٰ ته يې ووئيل، "اُستاذه." او ښکل يې کړو. (۴۶) بيا هغوئ عیسیٰ ونيولو او ګرفتار يې کړو. (۴۷) په هغه خلقو کښې چې ولاړ وُو يو کس خپله تُوره راوويستله او د مشر اِمام په نوکر يې ګزار وکړو او د هغۀ غوږ يې پرې کړو. (۴۸) بيا عیسیٰ وفرمائيل، "ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې د تُورو او کوتکو سره زما په نيولو پسې راغلی يئ؟ (۴۹) زۀ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم او تعليم مې ورکولو خو تاسو ما له لاس نۀ راوړلو. خو دا ځکه وشول چې د نبيانو صحيفې پوره شی." (۵۰) نو بيا ټولو مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل. (۵۱) څوک چې ورسره وُو په هغوئ کښې يو ځوان وو چې د کتان د څادر نه يې لنګ وهلے وو. هغوئ د نيولو کوشش وکړو، (۵۲) خو هغۀ د کتان څادر پرېښودلو او لغړ وتښتېدلو.

د حضرت عیسیٰ د جرګې په مخکښې پېشی

(۵۳) بيا هغوئ عیسیٰ د مشر اِمام کور ته بوتلو چرته چې مشران اِمامان، د شرعې عالمان او اولسی مشران راټول وُو. (۵۴) پطروس ورپسې په څۀ فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله چې د مشر اِمام د کور صحن ته ورسېدو، نو ننوځ ورغلو او هلته هغه د سپاهيانو سره کښېناستو او اور ته يې ځان تودولو. (۵۵) مشرانو اِمامانو او ټولې جرګې دا کوشش کولو چې د عیسیٰ په

خلاف داسې څهٔ ګواهي پیدا کړی چې د مرګ حُکم پرې وکړی خو داسې ګواهي يې پيدا نهٔ کړے شوه. (۵۶) ډېرو د هغهٔ په خلاف د دروغو ګواهي وکړله خو د هغوئ بيان د يو بل سره سمون نهٔ خوړلو. (۵۷) نو بيا ځينې کسان پاڅېدل او د هغهٔ په خلاف يې داسې د دروغو ګواهي وکړه چې، (۵۸) "مونږ د دهٔ نه دا اورېدلی دی چې، زهٔ به دا د خُدائ کور ورانوم چې بنی آدمو ودان کړے دے او په درېو ورځو کښې به بل داسې ودان کړم چې هغه به د بنی آدم په لاسونو نهٔ وی جوړ شوے." (۵۹) خو په هم دې خبره د هغوئ په ګواهي کښې يو والے نهٔ وو. (۶۰) نو بيا مشر اِمام د هغوئ په وړاندې پاڅېدو او عيسىٰ نه يې تپوس وکړو چې، "ولې تا سره جواب نشته؟ دا اِلزامونه د څهٔ دی چې هغوئ ستا خلاف ګواهي ورکوی؟" (۶۱) خو هغه چپ پاتې شو او هيڅ جواب يې ورنهٔ کړو. بيا مشر اِمام ترې تپوس وکړو، "ولې تهٔ مسيح، د مبارک ذات زوئ يې څهٔ؟" (۶۲) عيسىٰ وفرمائيل چې، "زهٔ يم، او تاسو به اِبن آدم د خُدائ پاک ښی لاس ته سره د اختيار ناست او د آسمان په وريځو کښې په راتلو ووينئ." (۶۳) په دې وينا مشر اِمام خپله چُوغه وشلوله او وې وئيل چې، "دے خو کُفر وائی. د دې ګستاخئ نه پس هم د نورو ګواهانو حاجت شته څهٔ؟ (۶۴) تاسو په خپله دا کُفر واورېدو ستاسو فېصله څهٔ ده؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "دے مجرم دے او د مرګ جوګه دے." (۶۵) بيا ځينو په هغهٔ وتُوکل او سترګې يې ورته پټې کړې او په سوکونو يې وهلو او جر يې ورپسې وويستلو، "وايه کنه تهٔ چا ووهلې." او سپاهيانو هم هغه د بوتلو په وخت کښې په څپېړو ووهلو.

د پطروس اِنکار کول

(۶۶) په دې دوران کښې پطروس لا هغه شان په صحن کښې وو. د مشر اِمام يوه خِدمتګاره په هغه لاره تېرېدله. (۶۷) کله چې هغې پطروس اور ته په تودېدو ليدو، نو هغې هغهٔ ته وکتل او وې وئيل، "تهٔ خو هم د دې عيسىٰ ناصرى سره وې." (۶۸) خو هغه منکر شو او وې وئيل، "ما ته هيڅ پته نشته، چې دا تهٔ لا څهٔ وې." بيا هغه بهر ډيوړۍ ته لاړو په هم دې وخت چرګ بانګ ووئيلو. (۶۹) او هغې خِدمتګارې هغه هلته بيا وليدو او ولاړو خلقو ته يې ووئيل، "دے د هغهٔ ملګرے دے." (۷۰) خو هغه بيا منکر شو. لږه شيبه وروستو څوک چې هلته ولاړ وُو پطروس ته يې بيا ووئيل، "بېشکه تهٔ د هغوئ نه يو يې ځکه چې تهٔ هم د ګليل يې." (۷۱) په دې هغه په ښيرو سر شو او په قسم سره يې ووئيل، "تاسو چې د کوم سړی ذکر کوئ زهٔ هغه نهٔ پېژنم." (۷۲) بيا چرګ په دوېم ځل بانګ ووئيلو او پطروس ته راياد شُو چې عيسىٰ هغهٔ ته فرمائيلی وُو چې، "د چرګ د دوه ځله بانګ وئيلو نه وړاندې به تهٔ زما نه درې ځله اِنکاری شې." نو هغه بيا ډېر خفه شو او په ژړا شو.

حضرت عيسىٰ د پيلاطوس په وړاندې

۱۵ (۱) هر کله چې سحر شو نو مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او اولسى مشرانو په صلاح دا فېصله وکړه او عيسىٰ يې وتړلو، بيا يې هغه روان کړو، او پيلاطوس ته يې حواله کړو. (۲) پيلاطوس د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "ولې تهٔ د يهوديانو بادشاه يې څهٔ؟" هغهٔ جواب ورکړو، "تا په خپله ووې." (۳) نو بيا مشرانو اِمامانو په هغهٔ ډېر اِلزامونه ولګول. (۴) او پيلاطوس د هغهٔ نه بيا تپوس وکړو، "ولې تا سره د خپلې صفايئ دپاره څهٔ جواب نشته څهٔ؟ تهٔ ګورې چې دوئ په تا څومره اِلزامونه لګوی." (۵) خو پيلاطوس په دې خبره حېران شو چې عيسىٰ بل هيڅ جواب ورنهٔ کړو.

په حضرت عيسىٰ باندې د مرګ حکم کول

(۶) د اختر په ورځ د ګورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به يې يو قېدى آزادولو. (۷) په دغه وخت کښې برابا نومې يو مجرم د باغيانو سره په قېد کښې وو چې د بغاوت په وخت يې قتل کړے وو. (۸) کله چې خلق د دستور په مطابق خواست له راغلل، (۹) نو پيلاطوس جواب ورکړو چې، "ولې تاسو دا غواړئ چې زهٔ د يهوديانو بادشاه تاسو ته آزاد کړم؟" (۱۰) ځکه چې هغهٔ ته پته وه چې مشرانو اِمامانو عيسىٰ د حسد په وجه دهٔ ته حواله کړے وو. (۱۱) خو مشرانو اِمامانو خلق ولمسول چې هغهٔ ته ووايئ چې، "عيسىٰ نه بلکې برابا را آزاد کړه." (۱۲) پيلاطوس بيا هغوئ ته ووئيل چې، "کوم سړی ته چې تاسو د يهوديانو بادشاه وايئ، د هغهٔ سره بيا څهٔ وکړم؟" (۱۳) هغوئ چغې کړې، "دے په سولی راځوړند کړه." (۱۴) پيلاطوس تپوس وکړو چې،

"ولې، هغهٔ څهٔ بد کار کړے دے؟" خو هغوئ نورې هم چغې تېزې کړې، "په سولئ يې کړه." ﴿۱۵﴾ نو پيلاطوس د خلقو د تسلئ دپاره برابا آزاد کړو او عيسیٰ يې په کوړو ووهلو او په سولئ کولو ته يې ورکړو.

د سپاهيانو د حضرت عيسیٰ پورې ټوقې کول

﴿۱۶﴾ بيا د ګورنر سپاهيانو عيسیٰ قلعې ته بوتلو او ټوله فوجى دسته يې راجمع کړه. ﴿۱۷﴾ هغوئ عيسیٰ ته کاسنى چُوغه واغوسته او د ازغو تاج يې جوړ کړو او ورته يې په سر کړو. ﴿۱۸﴾ او بيا يې هغهٔ ته په ديې وينا سره سلامى کوله، "اے د يهوديانو بادشاه سلامت." ﴿۱۹﴾ او هغوئ هغه په بينت په سر وهلو او توکانې يې پرې تُوکل او بيا هغهٔ ته په ګونډو شول او د ټوقو سجدې يې ورته وکړې. ﴿۲۰﴾ او چې ټوقې يې بس کړې نو کاسنى چُوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولئ کولو له بوتلو.

د حضرت عيسیٰ په سولئ کول

﴿۲۱﴾ د سکندر او د روفوس پلار شمعون څوک چې د کرينى اوسېدونکے وو هغه د کلى نه په هغه لاره راروان وو نو هغوئ هغه په بيګار ونيولو چې د عيسیٰ سولئ يوسى. ﴿۲۲﴾ هغوئ عيسیٰ ګولګتا نومې ځائ ته راوستو چې مطلب يې د کوپړو ځائ دے. ﴿۲۳﴾ هغهٔ ته يې د مُر چير سره ګډ کړى مے ورکول خو هغهٔ ونهٔ څښل. ﴿۲۴﴾ بيا هغوئ هغه په سولئ وځړولو او هر يو د خپل حق معلوملو دپاره د هغهٔ په جامو پچه واچوله او په خپلو کښې يې تقسيم کړې. ﴿۲۵﴾ د سولئ کولو وخت د سحر نهٔ بجې وو. ﴿۲۶﴾ او د هغهٔ خلاف د اِلزام په تخته څهٔ داسې ليکلے وو، "د يهوديانو بادشاه." ﴿۲۷﴾-﴿۲۸﴾ هغوئ دوه ډاکوان هم د هغهٔ سره په سولئ کړى وُو، يو يې د هغهٔ ښى او بل يې د هغهٔ ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ﴿۲۹﴾ څوک چې په لاره تېرېدل نو هغهٔ پورې يې مسخرې کولې او سرونه به يې خوځول او چغې سورې به يې وهلې، "اوس خپل ځان ته وګوره، تهٔ به د خُدائ دا کور ورانوې او بيا به يې په درېو ورځو کښې جوړوې. ﴿۳۰﴾ ښه نو بيا خپل ځان بچ کړه، او د دې سولئ نه راکوز شه." ﴿۳۱﴾ دغه شان مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو هم په خپلو کښې ورپورې مسخرې کولې، او وئيل يې چې، "هغهٔ خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نهٔ شى بچ کولے. ﴿۳۲﴾ پرېږدئ چې مسيح، دا د بنى اِسرائيلو بادشاه، دې اوس د سولئ نه راکوز شى، چې مونږ دا ووينو او ايمان پرې راوړو." تر دې چې د دهٔ سره په سولئ شوو مجرمانو هم دهٔ ته سپکې سپورې وئيلې.

د حضرت عيسیٰ وفات کېدل

﴿۳۳﴾ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تيارهٔ راخوره شوه او د تېر ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. ﴿۳۴﴾ او درې بجې عيسیٰ په زوره چغې کړې چې، "ايلى، ايلى، لما شبقتنى؟" چې ترجمه يې دا ده، "اے زما خُدايه پاکه، اے زما خُدايه، زهٔ دې ولې پرېښودلم؟" ﴿۳۵﴾ ځينې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئيل چې، "وګورئ، دے اوس الياس ته نعرې وهى." ﴿۳۶﴾ نو بيا يو کس ورمنډه کړه، يو اسفنج يې د سرکې نه ډک کړو او د هغهٔ شونډو ته يې د يوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښې او هغهٔ ووئيل، "اوس به وګورو چې الياس راشى او دے راکوز کړى." ﴿۳۷﴾ بيا عيسیٰ يوه تېزه کريکه وويسته او ساه يې ورکړه. ﴿۳۸﴾ او د خُدائ د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مينځ دوه شوه. ﴿۳۹﴾ او کوم صوبه دار چې هغهٔ ته مخامخ ولاړ وو نو چې هغهٔ وليدل چې هغهٔ څنګه ساه ورکړه نو وې وئيل، "بېشکه چې دا سړے د خُدائ پاک زوئ وو." ﴿۴۰﴾ يو څو ښځې هم هلته موجود وې چې د لرې نه يې تماشه کوله. په هغوئ کښې مريم مګدلينى، د کشر يعقوب چې يوسيس مور مريم چې سلومى وې. ﴿۴۱﴾ نو کله چې عيسیٰ په ګليل کښې وو نو هم دې ښځو د هغهٔ تابعدارى کړې وه او د هغهٔ خِدمت يې کړے وو او په دوئ کښې نورې ښځې هم وې څوک چې د هغهٔ سره يروشلم ته راغلې وې.

د حضرت عيسیٰ ښخول

﴿۴۲﴾ دا هر څهٔ د جمعې په ورځ وشُو، يعنې د تيارئ په ورځ، د سبت نه يوه ورځ وړاندې. نو چې ماښام رانزدې شو، ﴿۴۳﴾ د

ارمتیه یوسف نومې یو سړے راغلو څوک چې د جرګې یو عزتمند کس وو او هغه په خپله ډېر اُمید سره د خُدائ پاک د
بادشاهۍ د راتلو په اِنتظار وو، نو په زړهٔ ورتیا سره پیلاطوس له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. (۴۴) پیلاطوس حېران
شو چې هغه مړ شوے هم دے، نو هغهٔ صوبه دار راوغوښتو او تپوس یې ترې وکړو چې، "هغه مړ دے او کهٔ نه؟" (۴۵) کله چې
هغه د صوبه دار نه خبر شو چې هغه مړ دے نو هغهٔ یوسف له اجازت ورکړو چې لاش یې یوسی. (۴۶) بیا یوسف د کتان کپړه په
بیعه واخسته او د هغهٔ لاش یې د سولۍ نه راکوز کړو او کفن یې کړو او په کنستلے شوی قبر کښې یې کېښودو. او یو لوئ
کاڼے یې د قبر خولې ته راورغړولو. (۴۷) او مریم مګدلینې او د یوسیس مور مریم هغه ځائ ولیدو په کوم ځائ کښې چې یې
هغه کېښودو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۱۶ (۱) هر کله چې د سبت ورځ تېره شوه، مریم مګدلینې، د یعقوب مور مریم او سلومې خوشبوداره تېل واخستل او نیت
یې وکړو چې ورشی او د عیسیٰ په لاش یې واچوی. (۲) او د اِتوار په ورځ سحر وختی د نمر راختو نه لږ وروستو هغوئ قبر له
ورغلې. (۳) په لاره هغوئ یو بل ته ووئیل چې، "مونږ ته به د غار د خولې نه کاڼے څوک ورغړوی؟" (۴) خو چې هغوئ په غور
سره وکتل نو څهٔ ګوری چې کاڼے د مخکښې نه رغړېدلے وو اګر چې دغه کاڼے ډېر غټ وو. (۵) هغوئ چې قبر ته ورننوتلې،
نو یو ځوان یې ولیدو چې ښی اړخ ته ناست وو او سپینه چُوغه یې اچولې وه، او هغوئ اریانې دریانې شوې. (۶) خو فرښتې
هغوئ ته وفرمائیل، "مهٔ یرېږئ، تاسو د عیسیٰ ناصری لیدو له راغلی یئ څوک چې په سولۍ کړے شوے وو. هغه بیا پورته
کړے شوے دے، هغه دلته نشته. وګورئ، دا هغه ځائ دے چرته چې یې هغه ایښودے وو. (۷) خو لاړې شئ، د هغهٔ مریدانو
او پطروس ته دا خبر ورسوئ چې هغه ستاسو نه وړاندې ګلیل ته روان دے، تاسو به هغه هلته ووینئ لکه څنګه چې هغهٔ تاسو ته
فرمائیلی وُو." (۸) نو هغوئ بهر ووتلې او د قبر نه په تېښته لاړې ځکه چې هغوئ یرې او ډېر هیبت اخستې وې. هغوئ هیچا ته
هم غږ ونهٔ کړو ځکه چې هغوئ یرېدلې.

د حضرت عیسیٰ مریم مګدلینې ته څرګندېدل

(۹) کله چې عیسیٰ د اِتوار په سحر د مړو نه راژوندے شو نو اول مریم مګدلینې ته ښکاره شو د چا نه چې هغهٔ اووهٔ پیریان
لرې کړی وُو. (۱۰) هغه لاړه او د هغهٔ مریدانو له ورغله چې ژړا انګولا یې کوله او هغوئ ته یې ټوله قیصه بیان کړه. (۱۱) خو چې
هغوئ دا واورېدل چې هغه بیا ژوندے شوے دے او هغې لیدلے دے نو باور یې پرې ونهٔ کړو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته څرګندېدل

(۱۲) پس له هغې نه هغه په یو بل شکل په دوو مریدانو راپېښ شو څوک چې بهر پټو ته په لاره روان وُو. (۱۳) هغوئ واپس لاړل
او نورو مریدانو ته یې ووئیل خو هغوئ پرې یقین ونهٔ کړو. (۱۴) وروستو هغه یوولسو مریدانو ته هغه وخت ښکاره شو چې
هغوئ روټۍ ته ناست وُو، او هغهٔ هغوئ په خپلو بېیقینۍ او سختو زړونو ملامته کړل ځکه چې هغوئ د هغه خلقو په وینا یقین نهٔ
وو کړے چا چې هغه بیا ژوندے لیدلے وو. (۱۵) بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، "ټولې دُنیا ته لاړ شئ او زما د زیری وعظ ټول
مخلوق ته وکړئ. (۱۶) هر څوک چې پرې ایمان راوړی او بپتسمه واخلی نو هغه به خلاصون بیاموی، او هر څوک چې پرې
ایمان رانهٔ وړی هغه به مجرم شی. (۱۷) څوک چې ایمان راوړی دا معجزې به ترېنه څرګندېږی چې زما په نوم به پیریان شړی او
په نورو ژبو به خبرې کوی. (۱۸) کهٔ هغوئ مارانو له لاس وروړی یا زهر وخوری نو هغوئ ته به ضرر نهٔ رسی، او په کومو
بیمارانو چې هغوئ لاس کېږدی، هغوئ به روغ شی."

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

(١٩) هغوئ سره د خبرو کولو نه پس مالِک عيسیٰ آسمان ته پورته کړے شو او هغه د خُدائ پاک ښی طرف ته کښېناستو. (٢٠)
نو بيا هغوئ بهر ووتل او هر چرته يې کلام بيانولو، او مالِک د هغوئ سره کار کولو او د هغه معجزو په وسيله کومې چې هغهٔ
ښودلې کلام صحيح ثابتولو.